

МѢСЯЦЪ ДЕКЕМВРІА ВО Ъ-Й ДЕНЬ
И
МѢСЯЦЪ АПРІЛА ВО КЪ-Й ДЕНЬ.

ДВѢ СЛУЖБЫ (цсл.)
И ДВА ЖИТІА (серб.)
ПРИБНОМУ ОЦУ НАШЕМУ
ІОАННІВІЮ ДѢВІЧЕСКОМУ,
ЧУДОТВОРЦУ.

Преп. Іоаникије Девички, чудотворац.

МИЃА ДЕВЕМЕРІА ВО Ё-Й ДЕНЬ.*1*2

ПАМЯТЬ ПРѢБАЮ [И БГОНОБНОЮ] ОЦА НАШЕЮ
ІОАННІКІА ДѢВІЧКАЮ, ЧУДОТВОРЦА.*3

НА МАЛѢЙ ВЕЧЕРНИ.

[На ГѢН, ВОЗВѢХЪ:] стїхїры, гласъ ѧ.

Пѡ: Дѡлѡ ѡи знаменїе:

СВѢТЛО ꙗкоже ѡнце, * просїа твоѡ пѡмѡть, прѣбне, * лѹчю
ѡблистѡуѡ * твоѡ добродѣтельнаѡ дѣланїѡ, всеблженне, * и
свѣтомъ чѹдеѡ твоѡхъ * ѡзарѡуѡ вѣрныхъ чѹства: * тѣмже
прѡзднѹемъ радостно * и ѡблѡжѡемъ вѣрно * всепрѡзднственнѹю пѡмѡть
твоѹ. [Дѡжды.]

Мїръ возненавїдѣвъ, прѣбне, * постома и мѡтѡами * кѡ нѣнѣй*4
высоѡтѣ възлетѣлъ ѡи: * свѣтїломъ своѡмъ члѡвѣки на землї
просїѡбѡешн, * со ѡгглы на нѣи ликѹѡ: * тѣмъ тѡ мѡлимъ, прѣбне, * ѡ
вѣрою прїходѡцїи кѡ твоѡмъ мощѡмъ, * хрїтѡ ѡумолї, грѣхѹвъ
ѡставлѣнїе нѡмъ подѡти.

1* За приређивање овог текста користили смо три изворника: 1) текст у „Србљаку“ издање: Св. Архијер. Синод СПЦ, Београд 1986. године, стр. 164-173; 2) текст тзв. царском ортографијом објављен на сајту „Осанна“ приређен према ранијем издању „Србљака“, Београд 1861. године; и 3) текст тзв. грађанском ортографијом у тзв. руским „Зеленим минејима“ за децембар, том I, Издатељский Совет РПЦ, Москва 2002. године, стр. 63-77. Већи део дигитализованог текста службе преузет са сајта „Ортлиб“ (где је прослеђен од монаха Германа из Србије), и допуњен деловима из 2. изворника. Цео текст од нас подвргнут додатној граматичкој (привођење нормама савремене руске редакције црквенословенског језика) и другој редакцији.

2* Аутор ове службе је непознати Девичанац (монах манастира Девич). Транскрипцију (савременом србском ћирилицом) тзв. оригиналних делова службе и њихов превод на савремени србски језик д-ра Димитрија Богдановића (и других) имамо у едицији: „Србљак – службе, канони, акатисти“, књ. 2, стр. 365-407, издање: СКЗ, Београд 1970. год.

3* у изворнику под утицајем савременог србског изговора дат облик дѣвїчкаю, ми смо се определили за старији србизовани облик дѣвїчкаю, а у руским текстовима додаје се ѣ: дѣвїчкаю, негде чак и ѣн: дѣвїченкаю.

4* у изворнику: невѣиной.

Стѣснѣнныи * воздержаніемъ оумертвѣнныи ѣси, * и прилѣжными мѣтвѣми * и слезными тѣки * оудавѣнныи ѣси льстѣваго змѣа, ѿче: * вѣѣ же оугодиныи ѣси паче многыхъ, * достоудне, іоаннікѣе прѣбне. * тѣмже тѣа своєю блѣтѣю оукраси * творецъ міра и спсѣа душѣа нашіхъ.

Слава, гласъ ѿ:

Прѣбне и блженне ѿче іоаннікѣе, * во дни и въ ноци побѣдилъ ѣси заповѣдѣмъ бжтвѣннымъ, * нѣже соблюды, ѡбѣнныи ѣси домы стѣаи тѣи, * ѡже моли непрестанно, прѣбне ѿче, * спсѣнныи душѣаи нашими.

И нынѣ, вѣгородиченъ, [гласъ тѣиже]:

Блѣце, прѣими * мольбы рабѣи твои, * и избави насъ * ѿ всѣхъ скорби и печали.

На стѣхобнѣ: стѣхѣры, гласъ Ѣ.

Пѣ: Дѣме ѡвфрѣдовъ:

Ивѣнныи ѣси * ѿ мѣрихъ пелѣнъ * ѡщѣенъ, вѣносе іоаннікѣе, * и вѣнныи ѣси соудъ * прѣстѣи дѣа.

Стѣхъ: Чтѣа прѣдъ гдѣмъ * смѣрть прѣбныхъ ѣгѣ.*5

Дѣсть лѣкавыхъ бѣсѣи * побѣдилъ ѣси, * ѿче іоаннікѣе: * крѣпкою сиилою * оумениныи ѣси * славу хрѣтѣи.

Стѣхъ: Блженъ мѣжъ боѣи гдѣа, * въ заповѣдѣхъ ѣгѣ вохощетъ зѣлѣ.*6

Носѣа въ рѣцѣи своѣи * крѣтъ гдѣнъ, * бѣсѣискаа мечтѣнѣа * съ нѣмъ побѣдилъ ѣси: * сѣгѣ радѣи и мы * соглашѣа воіемъ тѣи: * радѣи, ѿче нашіи іоаннікѣе.

Слава и нынѣ, [вѣгородиченъ], гласъ тѣиже:

Блѣце блѣгаа, * преблѣвеннаа и пренепорѣчнаа, * чтѣа дѣице, * зацѣитѣице рѣда хрѣтѣиискаго, * прилѣжнѣа всѣа къ тебѣ зѣемъ: * рѣки твоѣа стѣаа распрѣтѣи * мѣтѣнѣа къ сѣѣи своѣи, * и всѣгда моли ѣгѣ * спсѣи души нашіи.

* Пс. 115,6.

* Пс. 111,1.

Тропарь, гласъ ѿ:

Поціеніємъ, мѣтвами и бѣгѣнію бжѣтвенною просвѣтѣвша, * земныѧ
концы свѣтла ѡзарѣши бл҃гочѣнъ, * чюдѣхъ бл҃гѣхъ ѿ б҃га пріемъ,
* исцѣлѣши недѣли, * дѣхъ же лѣкавыѧ ѿ члвчкѡвъ ѡгонѣши, * иже
сѧ вѣрою притекающе къ раце моцѣи твоѣхъ стѣхъ, * прѣне ѿче нашъ
іоанніе: * слава дѣвшемъ ти бл҃гѣхъ, * слава оукрѣпѣвшемъ тѣ, * слава
дѣйствующемъ тобою всѣмъ исцѣлѣніѧ.

Слава, и нынѣ, вѣтородиченъ, [гласъ тойже:

Гавріилъ вѣщавшъ тебѣ, дѣо, радѣша, * со гласомъ воплощавша
всѣхъ вѣка * въ тебѣ стѣмъ кѣвѣтѣ, * ѡкоже рече прѣный дѣдъ, *
гавілаа сѣи ширшаа нѣсѧ, * поносѣши зиждѣтеля твоего. * слава
всѣлшемъ въ тѣ, * слава прошѣвшемъ нѣхъ тебѣ, * слава свободѣвшемъ
насъ рѣтѣвомъ твоимъ.]

НА ВЕЛИЦѢХЪ ВЕЧЕРНИ.

[Поѣмъ:] Блженъ мѣхъ: ѿ-и антѣфѡнъ.

На Гдѣ, возвѣхъ: поставимъ стѣхъ и, [и поѣмъ стѣхѣры], гласъ и.

Пѣ: ѿ преславногъ чюдесе:

Оче іоанніе прѣне, * воистиннѣ вѣнъ носѣхъ сѣи * въ гортѣни
бжѣа возношенѣа, * побѣдѣа, всемѣре, * дѣтѣлѣнѣйшимъ
словесѣмъ бѣодѣхновѣннымъ, * и ѡтѣдѣ, ѡбогащенъ бѣвъ * истекѣющею
бл҃гѣтѣю, блженне, * всѣхъ нечестѣвыхъ * совѣтѣванѣа низвращѣши.

Оче іоанніе преславне, * истѣчниками слѣзъ дѣшъ своѣ ѡчѣстѣхъ, *
и всенѣчными стоѣніи бѣа оумлѣтѣхъ, * восперѣлаа сѣи къ
любленію и красотѣ сего, блженне, * сѣже нынѣ достѣнъ наслаждаѣа,
* радѣшнѣа непрѣтѣнъ, * со страдѣльцы твоимъ, * бѣомѣре прѣне.

Оче іоанніе прѣне, * восперѣхъ оумъ къ бѣу вѣрою, * ѡмерзѣхъ
сѣи непостѣннѣо мѣрскѣа смѣшенѣа, * и крѣтѣхъ своѣхъ воспріимъ, *
всѣнѣцѣ послѣдовѣахъ сѣи, * порѣбѣхъ помыслъ * неѡбѣздѣннѣо тѣло
пѣдѣгами ѡбѣненѣа, * крѣпостѣю бжѣтвеннагъ дѣа.

Оче ѿвѣстниѣ, * твоѣ непреложное житіе, * вѣра воистиннѣ православноѣ: * ꙗко ѿ дѣлѣнїѣ къ свѣлѣ великомѣ видѣнію достигавъ єси, * премудрости бѣвѣ жилищѣ, * во двѣхъ єстествохъ чтиѣи ѿ тѣрѣцѣ хрѣта, * єгоже молѣи ѿ душѣхъ нашіхъ.

[Ины стѣхѣры, гласъ ѿ. [Само]подѣбны:

Радѣица, прѣбываѣи поствниче, * стѣиѣи ѿче наші, * стѣителю*7 бѣгомѣдре, бѣгомѣ возлюбленне! * въ мѣрѣ жїзнь свою стѣи ѡустрѣбѣ, * дѣхомѣ бѣжѣвеннымѣ ѡжнѣлѣ єси, * єже ѡблѣгодѣхѣти наші чѣства и душѣ, * ꙗмже восхѣдѣи на нѣбѣ, * и земнѣи стѣрѣсти прогонѣмѣ, * хрѣта зѣрѣце, ꙗмже спѣшемѣ.

Радѣица ѿче, мѣрѣкѣи возненавѣдѣвѣ, * и ꙗночѣское житіе возлюбѣвѣ, * ѡгѣломѣ советѣдникѣ показѣлѣ єси, * и ꙗблѣешица своѣми чѣдѣами * ѡкнѣ свѣздѣи єѣиѣи на нѣбѣ: * молѣица гдѣи ѿ всѣхъ наші, * совершаѣиѣхъ стѣиѣи пѣмѣть твоѣ.

Радѣица, стѣителю славыи, * ѡстѣпѣиѣ ѿ мѣрѣкѣи и мѣтѣжнѣи мѣлѣи, * прѣтѣкѣи єси ко хрѣтовѣ*8 тишинѣ, бѣгомѣдре, * и видѣнїемѣ бѣжѣвеннѣи дѣлѣнїи, * ꙗкѣи всѣбогѣтымѣи свѣтлѣстѣи ѡбогѣтѣлѣи воистиннѣ, * ꙗмже вѣрнѣи назиѣеши, * блѣголѣпнѣи єѣи житїемѣ.

Чѣствѣеннѣи стѣрѣсти повѣдѣлѣ єси * вѣрозѣи воздержѣнїѣ, чѣдѣдѣиствѣеннѣи, * и рѣвноѣсти безплѣтнѣиѣхъ на землѣи показѣвѣ, * всѣи желѣнїѣи плѣтѣкѣи дѣховѣи покорѣлѣ єси. * тѣмѣи нынѣ въ нѣбѣиѣхъ єлѣнїиѣхъ вѣдѣворѣлѣи, * молѣи ѿ душѣхъ нашіхъ. **Гласъ, гласъ ѿ:**

Прѣбне ѿче, * гласъ єѣиѣи гдѣи послѣшѣвѣ, * мѣрѣи ѡстѣвѣлѣ єси, * ннѣвѣчѣтѣ*9 вѣмѣнїѣхъ богѣтѣство и слава, * и жнѣиѣи во*10 ѡѣднѣнїи, * всѣмѣи взыѣлѣ єси ѡтѣдѣ: * возлюбѣте бѣи, и ѡбѣрѣцѣте

* код нас Срба се назив светитель (погрешно) употребљава не само за архиѣреѣа (као код Руса), него и за остале типове светих, чак и за жене: светителька (!). Ваљало би га свуда замѣнити са: свети, света одн. конкретним типом светаго.

* у изворнику: хрѣтовѣи.

* у изворнику, растављено: нн во чѣтѣ же.

* у изворнику: вѣи.

бл҃гѣ, * ѿ ничтѣже*¹¹ предпочтѣте любвѣ ѿгѣ, * да ѿгда прїидетъ во славу свою, * ѡбращаете ѡпокоєніе со всѣми ст҃ыми: * ѿхже мѣтвами, хр҃тѣ, * сохрани ѿ сїи души наша.

И нынѣ, вѣтородиченъ [догматїкъ], гласъ тойже:

Въ чермнѣмъ морѣ, * неискѣсобранныа невесты ѿбразъ написана ѿногда: * тамъ мѡѷсей, раздѣлитель воды: * заѣ же гавріїлаз, служитель чюдесе. * тогда гл҃бениѹ шеествова немѡкрениа иїль: * нынѣ же хр҃та роди безсѣменнаа дѣа. * море по прошеествїи иїлевѣ, пребысть непроходно: * непорѡчнаа по ржѣтвѣ ѿмманѷлевѣ, пребысть нетлѣнна. * сїи, ѿ прѣжде сїи, * гавлїеа ѿакъ чл҃вѣкъ, * вѣже, помнѣи насъ.

Входъ. Прокїменъ дне, ѿ чтенїа [трї прѣвнческаа].*¹²

Премѡрости соломѡновы чтенїе [глава ѿ].

Мр҃внхъ души въ рѣцѣ вѣїей, ѿ не прикѡснетса ѿхъ мѣка. Непцевани быша въ ѡчестѣхъ безѣмнхъ ѡмрѣти, ѿ вѣнїса ѡсловленїе неходъ ѿхъ. И ѿже ѡ насъ шеествїе сокрѣшенїе, ѡнї же сѣтъ въ мїрѣ. Ибо прѣдъ лицемъ чл҃вѣческимъ ѿще ѿ мѣкѹ прїимѣтъ, ѡпованїе ѿхъ безсмертїа исполнено. И вѣмѣлѣ наказыани бывше, великими бѣгодѣтельствовани бѣдѣтъ, ѿакъ вѣхъ нескѣи ѿ, ѿ ѡбръѣте ѿхъ достѡйны себѣ. Иакъ златѡ въ горнїлѣ нескѣи ѿхъ, ѿ ѿакъ всеплѡдїе жерѣтвенное прїаѣтъ ѿ. И во вѣмѣ посѣценїа ѿхъ возсїаѣтъ, ѿ ѿакъ ѿскры по стѣблїю потекѣтъ. Ѹдѣтъ ѿзыкомъ, ѿ ѡбладаѣтъ людми, ѿ воцрѣтса гдѣ въ нїхъ во вѣкн. Надѣющїеа на нѣ, разѣмѣютъ истинѹ, ѿ вѣрнїи въ любвѣ пребѣдѣтъ ѿмѣ: ѿакъ бл҃гѣ ѿ мѣтъ въ прѣвнхъ ѿгѣ, ѿ посѣценїе во ѿзбранихъ ѿгѣ.

Премѡрости соломѡновы чтенїе [главы ѿ ѿ ѿ].

Мр҃вницы во вѣкн живѣтъ, ѿ въ гдѣ мзда ѿхъ, ѿ попеченїе ѿхъ ѡу бышнаго. Гегѣ радн прїимѣтъ црѣтѣе бѣголѣпїа, ѿ вѣнѣцъ доброты ѡ рѣкн гдн: занѣ деснїцею покрѣетъ ѿ, ѿ мѣшцею зацнѣтѣтъ ѿхъ. Прїимѣтъ всеѡрѣжїе рвенїе своѣ, ѿ воѡрѣжитъ тѣвѣръ въ

¹¹* у изворнику, поставлено: ничтѣ же.

¹²* Не наведе се у изворнику.

мѣсть врагѡмъ. Ѡблечѣтсѧ въ бронѧ правды, и возложитъ шлемъ, сѣдъ нелицемѣренъ. Прїиметъ шитъ непобѣдимый преподобїе: поустритъ же напрасный гнѣвъ во ѡрѡженїе: побѣдитъ же съ нимъ міръ на беззѣмныѧ. Поидутъ праволѣчныѧ стрѣлы мѡлїи, и ѣкѡ ѡ блгокрѣгла лѣка ѡблаковъ на намѣренїе полетѣтъ. И ѡ каменомѣтныѧ ѣрости, исполнь падутъ грады, вознегодуетъ на нѣхъ вода морикаѧ: рѣки же потопѣтъ ѧ наглѡ. Сопротивъ стѣнетъ ѧмъ дѡхъ силы, и ѣкѡ вѣхоръ развѣетъ ѧхъ. И ѡпѣстошитъ всю зѣмлю беззаконїе, и злодѣйство превратитъ престѡлы сильныхъ. [5] Слышите оубо, царїе, и раздѣлите: навѣкините сѣдїи концѣвъ земли. Видшите державїи множества и гордащїиѧ ѡ народѣхъ ѣзыкѡхъ: ѣкѡ дана ѣсть ѡ гдѧ держава вамъ, и сила ѡ вѣшнагѡ.

Прѣмрости солѡмѡновы чтѣнїе [глава ѧ].

Прѣмрости, ѡце постигнетъ скончѣтсѧ, въ покѡн вѣдетъ. Стѣрость бо ѣтна не многолѣтна, ниже въ числѣ лѣтъ и считѣетсѧ: сѣдїна же ѣсть мудрость члѣвѣкомъ, и вѡзрастъ стѣрости, житїе нескѣрное. Блгоудѡденъ бѡви бѣвъ, возлюбленъ бѣтъ, и живѣи посреде грѣшникѡхъ прѣставленъ бѣтъ. Вѡхнѣенъ бѣтъ, да не злоба измѣнитъ раздѣла ѣгѡ, илї лѣтъ прельститъ дѡшѡ ѣгѡ. Рачѣнїе бо злобы помрачѣтъ дѡбраѧ, и парѣнїе пѡхоти прѣмѣнѣтъ оумъ неслѡбныхъ. Скончѣсѧ вѡмѣлѣ, исполни лѣта дѡлга: оубѡдна бо бѣ гдѣви дѡшѡ ѣгѡ: сего ради потщѣсѧ ѡ среды лѣкавствїѧ: людїе же вѣдѣвшѣ, и не раздѣвшѣ, ниже положѣ въ помышлѣнїи таковѡе: ѣкѡ вѣтъ и мѣтъ въ прѣбныхъ ѣгѡ, и посѣщенїе во избрѣнныхъ ѣгѡ.

На лѣтїи: стїхїры прѣбнагѡ, *¹³ гласъ Ё. [Самоподѡбны:]

Вѣмни похвѣльными пѣсньми * оубѣжимъ стѣнїтелѧ іѡаннїкїѧ; * поустникѡвъ оукрашїтелѧ, * прѣбныхъ побѡрника, * свѣтїло сѣенникѡмъ и похвала инокѡмъ, * цркви своѣй оутвержденїе непоколебїмое, * недѡгѡмъ врачѡ: * ѣгѡже мѣтвами, * гдѧ спїи дѡшы нашіѧ.

^{13*} у изворнику: стѣгѡ.

Кіимн словесными вѣнцы вѣнчаемъ іѡаннікѣа; * цѣннагѡ теченїа желателѣа, * нѣнаго оученика, * бжѣтвенными крнлѡма превзѣтаго бѣговѣдѣа, * столпъ смнренїа нешворимый, * стѣнѣ разсѣжденїа непоколебимѣю, * нрѣвмъ оукрашенїе, * чѣтноѡ бл҃голѣпїе, * млѣтвенника хрѣтѣа, * непрестѣннѡ молащѣагосѣ ѡ чѣдѣхъ своихъ.

Кіимн пѣсенными пѣнїи воспѡимъ іѡаннікѣа; * пренеспецрѣнна дѣланьми ѿ ѿзѡбнѣльна бл҃гочїю, * равноаггѣльна житїемъ, * вѣры оутвержденїе, * недѣлгѡвѣа цѣлїтелѣа, * вѣсѡвѣа прогонїтелѣа, * ѿ всѣмъ правѡвѣрнымъ скорѣаго помѡщника.

Гл҃ава, гл҃асъ ѿ:

Прїидїте, всѣ празднолюбѣцы, * оубл҃жимъ пѣмѣть ст҃нїтелѣа хрѣтѡва іѡаннікѣа: * ѿце бо ѿ възлетѣ ѿ насъ, * но невѣднмѡ сѣ нами стоїтѣа, * ѿ препѡдѡбныхъ рѣки своѣа простнрѣетѣа ѡ насъ ко гд҃у: * прнтецѣмъ оубѡ, ѿ прнпадѣмъ къ рацѣ ст҃ыхъ мощей ѣгѡ, * ѿ поклонїмѣа, просѣце, * ѣакѡ да ст҃ыми своиими млѣтвами * ѿспрѡснтѣа чѣдѡмъ своимъ мнрѣа, * ѿ дѡшѣмъ ѿхъ вѣлїю млѣтъ.

И нынѣ, бѣгороднченъ, [гл҃асъ тѡѣже]:

Иакѡ всенепорѡчнаѣ невѣста творцѣа, * ѣакѡ неискѡмѡжнаѣ мѣтн, * прїѣл҃тѣлнцѣ ѿзбѣвнтелѣа ѿ оутѣшнтелѣа, * потцнїсѣа ѿзбѣвнтн мѣа вѣсѡвскагѡ слѡдѣнствѣа, * прѣложнвшн сквѣрное тѣло моѡ вѣа свѣтлѡе жнлїцѣ добродѣтелей: * разженн ѡблѣкѣа ст҃растей моїхъ твоїми млѣтвами, * ѿ спѡдѡбн мѣа вѣшнѣагѡ прнчѣастїѣа вѣа невечѣрнѣмъ свѣтѣа.

На стїхѡвнѣ: стїхнры, гл҃асъ ѿ.

Пѡ: Нѣныхъ чннѡвѣа:

Невѣснхъ крѣгн прѣвозлетѣвѣа * бжѣтвенноѡ добродѣтелїю, прѣбл҃женне ѡче, * зашѣлѣа ѣсн во*¹⁴ мрѣкѣа, * ѿдѣже ѡсїѣнїе прїїмѣа ѿ бл҃гчн бжїѣа, * вѡнстнннѣа свѣтлѣешнсѣа, прѣбнѣа.

Стїхъ: Чѣтнѣа прѣдѣа гд҃емъ * смѣртѣа прѣбнхъ ѣгѡ.*¹⁵

^{14*} у изворнику: вѣ.

^{15*} Пс. 115,6.

Добродѣтели просвѣтивъ дѡшѡ ѡумъ, * кѡ нѣсѣ престѡвилѡ ѣсѣ
вѡ црѣтѣи хрѣтѡвѣ, іѡаннікїе блжѣнне, * приносѡ ѣмѡ рѡкоѡти
трѡдѡвѡ своѣхъ, * вѡ поѡстнищѣхъ бо тѡѣ іѡвилѡ свѣтѣильникѡ, *
наслаждаѡсѡ нестѡртѣемыѡ пици.

Стѣхъ: Блжѣнъ мѡжъ боѡнѡ гдѡ, * вѡ заповѣдѣхъ ѣгѡ воѡхощѣтъ
сѣлѡ.*¹⁶

Прѣбне Ѡче, * не далѡ ѣсѣ сѡ ѡчїма своѣма, * ниже вѣждама своѣма
дремѡніѡ, * дѡндеже дѡшѡ ѡ тѣло ѡ ѡтѡстѣи своѡдїлѡ ѣсѣ, *
ѡугѡтѡбѡвѡ сѣбѣ вѡ жилищѣ дхѡви: * пришѣдѡ бо хрѣтѡсѡ со ѡцѣмъ, * ѡбѣтѣль
ѡтѡворѣ ѡѡ тѣбѣ.*¹⁷ * тѣмже ѣдиноѡщїныѡ трѣцы сѡбжїтѣль бѡлѡ ѣсѣ, *
великопроповѣдникѣ іѡаннікїе, * молїѡ ѡ дѡшѡхъ нѡшнхъ. **Глѡба, глѡсѡ Ъ:**

На землѣ ѡггѡ * ѡ на нѣсѣхъ члѡвѣка бжїѡ, * блгѡдѡкрашенїе мїра, *
наслажденїе блгїхъ, * добродѣтелей поѡстнищескихъ похѡалѡ, *
іѡаннікїѡ поѡтїмъ: * наслажденъ бо вѡ домѡ бжїѡ процѣтѣ прѣнѡ, * ѡ
їѡкѡ кѣдрѡ вѡ пѡстыни, * ѡумножї сѡѡдо хрѣтѡво словѣсными ѡвѡцѡми *
вѡ прѣбѣи ѡ прѡвѣтѣ. **И нѡнѣ, вѣторѡднѣнъ, [глѡсѡ тѡѡже:**

Ѡчѡдѣсѣ нѡвѡгѡ, * вѣтѣхъ дрѣвннхъ чѡдѣсѡ! * ктѡ бо познѡ мѣрѡ
бѣзъ мѡжѡ рѡждашѡю, * ѡ на рѡкѡ носѡщѡю всѡ тѡвѡрѡ соѡержѡщаго;
* бжїе ѣсѣтѡ ѡзѡлѣнїе рѡждашѣсѡ. * ѣгѡже їѡкѡ млнѡца, прѣчѣтѡ, *
тѡвоѡма рѡкѡма носѣвшѡ, * ѡ мѣрѡне дерзновѣнїе кѡ немѡ ѡмѡщѡ, * не
прѣстѡѡ молѡщи ѡ чѡтѡщнхъ тѡ, * ѡѡцѣдрити ѡ сѣстѣи дѡшы нѡшѡ.]

На блгѣнїи хлѣбѡвѡ: трѡпѡрь прѣбнѡмѡ, глѡсѡ ѡ:

Поѡцѣнїемъ, млтѡвами ѡ блгѣтїю бжѣтѣенною: [Дѡѡжды.]

[Пїсанѡ на малѣѣ вѣчѣрни.]

И Бѡѣ [дѡо:] ѣдїножды.

[И] прѡчѡ до концѡ по рѡдѡ.

^{16*} Пс. 111,1.

^{17*} у сѡвременнѡ рускѡм изѡданїѡма на сѡлчннѡм мѣстѡма: вѡ тѣбѣ.

НА УТРЕНИ.

По а-мъ стѣхословѣн: сѣдаленъ, гласъ ѿ.

Пѣ: Премѣрости.*18

Многосвѣтлаа звѣзда ѿночествующимъ показася, * ѿ степень ѿзвѣстенъ, * ѿ предѣлъ воздержаніа, * пресвѣтлое зерцало разсудженіа, прѣбне, * бѣгови предстоа, проси прощеніа прегрѣшеній * радостно совершающимъ твою пѣмать, преблженне. [Дважды.]

Глава, ѿ нынѣ, [бѣгородиченъ, гласъ тойже]:

Настави насъ на путь покааніа, * оуклоняющихся прииди къ слобымъ безпѣтїамъ, * ѿ преблгого прогнѣвающихъ гда, * ѿ моли, неискѣсобрѣннаа мѣре, * спсїи насъ всѣмъ чающимъ оутѣшеніа.

По б-мъ стѣхословѣн: сѣдаленъ, гласъ ѿ.

Пѣ: Премѣрости.*19

Бжтвеннымъ желаніемъ безмертїа ѿдержимъ, ѿче іоаннікїе, * ѿ крѣтѣ на рамо вземъ, * въ пѣстынахъ вселїася єси, * ѿдѣже гдѣви оутѣрдни порабѣта: * тѣмъже тѣ ѿ сѣажѣхомъ тѣпла мѣтвенника ко гдѣ. [Дважды.]

Глава, [ѿ нынѣ, бѣгородиченъ, гласъ тойже]:

Бжтвенное селеніе была єси слобѣ, * єдина всечїтаа, дѣво, * чїтоотю блгїлы превозшедшаа, * ѿчїсти мѣ, ѿскверненна плотскїми прегрѣшенїми, * мѣтвами твоїми.

По полѣлен, велчанїе:

Велчаемъ тѣ, прѣбне ѿче іоаннікїе, ѿ чтѣмъ стѣю пѣмать твою, наставниче монаховъ, ѿ собесѣднїче блгїловъ.

*18 у савременим руским издањима сличан сѣдален, као и ѿегов богородичан: гласъ а. Пѣ: Грѣвъ твоѣ, спсїе:

*19 у савременим руским издањима сличан сѣдален, као и ѿегов богородичан: гласъ б. Пѣ: Бжтвенныа вѣры:

^{42*} Пс. 29,5; 95,3.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа: слава тебѣ, бж҃е. [Трїжды].*⁴³

По полѹеленіи: сѣдальны, гласъ д̑.

Пѣ: Оудивїса іѡсифъ:

На землѣ а҃г҃ла * ѡ на нѣсѣхъ члѣвѣка бж҃їа, * міра бл҃гоукрашенїе, * наслажденїе бл҃гнѣхъ, * поустническихъ добродѣтелей похвалѣ, * ѡаннїѡа всѣмъ почитѣмъ: * насажденъ бо въ домѣ бж҃їи процвѣтѣ прѣнѡ, * ѡ ѡакѡ кедръ въ пустыни, * оумножи стадо словесное хр҃товыхъ ѡвещъ * въ прѣбїи ѡ правдѣ. * ѣмѣже всѣмъ воскликнемъ: * прѣбне, поминѡи насъ, * любобїю творѣщихъ сѣбѣ пѡмѣть твою. [Дважды.]

Гласъ, ѡ нынѣ, бж҃ородиченъ, [гласъ тойже]:

Оудивїса іѡсифъ, ѣже паче ѣстествоа зрѣа, * ѡ внимаше мыслїю, ѡже на рѣнѣ дождь, * въ безсѣменномъ зачатїи твоёмъ, бж҃е, * кр҃пнѣмъ ѡгнемъ неопалимѣю, * жезлъ аароновъ прозѣбшїи: * ѡ свидѣтельствоа ѡбръщеникъ твоѡ ѡ хранитель, * сѣенникѡмъ зываше: * дѣла раждаетъ, * ѡ по ржѣтвѣ пакѡ дѣою пребываетъ.

Таже: [сѣпѣнна], а-ѡ антїфѡны д-гѡ гласа.

Прокїменъ, [гласъ д̑]:

Чтѡ предъ гдѣмъ * смѣрть прѣбныхъ ѣгѡ.*⁴⁴

Стїхъ: Чтѡ воздаѣмъ гдѣви ѡмъ всѣхъ, * ѡже воздаде ми;*⁴⁵

[Всѡкое дыханїе:] Ѣѡїе ѡмъ маѣа, зачалѡ мѣ.*⁴⁶

Рече гдѣ своимъ оученикомъ: [а.в.] **В**сѡ миѣ предана сѣть ѡцѣмъ моимъ, ѡ никтоже знаетъ сѣа, токѡмъ ѡцѣ: ни ѡцѣ ктѡ знаетъ, токѡмъ сѣа, ѡ ѣмѣже аще вѡлнтъ сѣа ѡкрыти. [ѣн] Прїидїте ко миѣ всѣмъ трѣждающїмъ ѡ вѣремененїи, ѡ а҃зъ оупокѡю вѣ. [ѣа] **В**озмїте ѡго моѡ на себѣ, ѡ наѣнїтеа ѡ менѣ, ѡкѡ крѡтокъ ѣсмь ѡ смиренъ сѣцемъ, ѡ ѡбращаете покрѡи дѣшамъ вѡшимъ. [а] **И**го бо моѡ бл҃го, ѡ вѣмѣ моѡ легкѡ ѣсть.

^{43*} не наводи се у изворнику.

^{44*} Пс. 115,6.

^{45*} Пс. 115,3.

^{46*} Мт. зач. 43 (гл. 11,27-30). Не наводи у изворнику.

По ѡ-мѣ псалмѣ: стѣхѣра, гласъ Ѥ. Самогласна:

Горѣ нѣсѣ подобашесѣ, * прїемлющѣ свѣтѣльникѣ, въ пѣстыни
горѣ, * Ѡца ѡаннїкїа: * ты же, прѣбне Ѡче, * стѣмѣ дѣомѣ,
ѡкѣ ѡрѣлѣ, прелетѣвъ горы ѡ вертепы дѣвнчскїа, * Ѡ краснодѣше, *
просвѣщаешѣ вѣрныа, * притекающыа къ рацѣ моцѣй твоѣхѣ, * ѡ сѣ
весѣлемѣ взывающыа ти: * молишѣ сѣ бѣю ѡ спсѣнїи дѣшѣ нашіхѣ.

Канѣнѣ введѣнїа [престѣа бѣы], со ѡмосѣмѣ на Ѥ, гласъ д:^{*47}

[Премѣрѣсти вѣмѣ тѣ сокровище, прѣчѣтаѣ: поѣтѣа зѣѣ, понѣже созѣа
прѣбнѣй ѡаннїкїѣ цѣковѣ въ чѣстѣ введѣнїа престѣа бѣы, ѡукрашѣвъ ѡ
бѣголѣпнѣ, ѡдѣже ѡ моцѣи ѣгѣ положѣны [сѣтъ].]^{*48}

Пѣснь ѡ. Ѣмосѣ:

Ѡвѣрзѣ ѡустѣ моѣ, ѡ напѣлнѣтѣа дѣа, ѡ слово ѡрыгнѣ цѣрицѣ мѣри, ѡ
ѡблѣсѣ, свѣтлѣ торжѣстѣа, ѡ вѣпоѣ, радѣсѣа, тоѣ чѣдѣа.

Премѣрѣсти вѣмѣ тѣ сокровище, прѣчѣтаѣ, ѡ точѣщїѣ ѡсточникѣ бѣгѣти,
ѡ радѣа прїснотекѣагѣ, прошѣ, каплеѣ ѡдождѣти мѣ прїснѣ.

Прїндѣте, вѣстѣемѣ къ бѣѣ, свѣтѣ бѣгѣти показѣвшей, ѡ наѣчїмѣа
ѡукрашѣти прѣсвѣтло[ѣ] ѣа торжѣствѣ совѣкѣпнѣмѣ пѣснѣмѣ.

Прѣчѣтаѣ, вѣшшѣ нѣсѣ бѣвшѣ, хрѣмѣ ѡ палѣта, въ цѣкви бѣжїѣ
вѣзложїлѣа ѣсѣ, томѣ ѡгѣтѣбѣтѣсѣа въ бѣжѣвеннѣе жнїцѣ прїшѣствѣа
ѣгѣ.

Дѣвѣрѣ слѣвнаѣ, мѣслѣмѣ недѣстѣпнаѣ, дѣсѣри бѣжїа хрѣма Ѡвѣрзшѣ,
нѣнѣ повѣлѣбѣтѣа нѣмѣ, совѣзшѣдшѣмѣ, наслѣдїтѣсѣа бѣжѣвеннѣхѣ чѣдѣсѣ
ѣа.

^{47*} Канон Ваведѣнѣ ПБ додат прѣма тексту из „Срѣбѣа“ изд. 1861. годинѣ. Унеколько сѣ разликуѣ од онѣ
у сѣвременѣ рускѣм издѣнїа [Премѣрѣсти, прѣчѣтаѣ, тѣ сокровище вѣмѣ:] пошѣо сѣ (наѣверѣватнїѣ) у
пѣтанѣу разлїчїтї прѣводї грѣкогѣ ѡригїнала. Уколько нѣѣш да чїташ ѡвѣ прѣдложѣнї Канон, ѡднѣ
чїтаѣ онаѣ из рѣдовнѣх „Мїнеѣа“.

^{48*} додатѣ прѣма тексту у рускѣм „Зѣленѣм мїнеѣѣа“ за дѣцѣмбар, том 1, стр. 70.

^{50*} овај се тропар у тексту из „Србљака“ изд. 1986. године, налази као 4. у 6. Песми Канонâ преподобнога.

Нѣвѣсто красѣтель днѣсь показасѣ, красѣный дѣбы храмъ ѿ чертогъ, прѣемъ ѡдѣшевленнѣй чертогъ вѣжѣи, чѣтѣю ѿ непорочнѣю, ѿ свѣтлѣйшѣю всеѣ твѣри.

Дѣдѣ предначальствѣла ликованію, ѿгрѣетъ ѿ ликовствѣетъ съ нами, ѿ црѣицѣ зовѣтъ тѣ пренеспецрѣннѣ, пренепорочнаѣ, предстоѣщѣю, всечѣтаѣ, въ црѣкви црѣю ѿ бгѣ.

Изъ неѣже пронзѣде престѣплѣніе дрѣвле рѣдѣ члѣвѣческомѣ, изъ тоѣ ѿсправленіе ѿ нечлѣвѣчѣе процвѣтѣ, вѣдѣ днѣсь прѣводѣма въ домъ вѣжѣи.

Играютъ ѡггѣльскаѣ вѣиствѣа, ѿ всеѣхъ члѣвѣкѣ мнѣжеество: ѿ прѣдъ лицѣмъ, всечѣтаѣ, прѣдтечѣтъ тѣ, свѣщѣи носѣще, ѿ твоѣ величѣа прославлѣюще въ домъ вѣжѣи.

Иѣз. Іѣрмѣсѣ:

На камѣни мѣ вѣры ѡутвердѣвъ, [разширѣлъ ѣси ѡутѣ моѣ на врагѣи моѣ, возвелѣи боѣ дѣхъ моѣ, вѣгда пѣти: нѣсть сѣхъ, ѣкоже бгѣ нашь, ѿ нѣсть прѣи, пѣче тебѣ, гдѣ.]

Вѣдѣвши бѣдреннаѣ дѣла твоѣ разѣмныма ѣчиѣма, ѣкѣ всеѣ сѣтна сѣтъ, ѡвѣргѣлъ ѣси всеѣ мѣрскѣю красѣтѣ, ѿ раздѣвъ ѿмѣніе своѣ ницѣымъ, сѣжаѣлъ ѣси некрѣдомѣе.

Вѣтѣвѣнныѣ послѣшавъ зѣповѣдѣи,^{*51} въ молчаніи прѣбѣлъ ѣси чрезъ всеѣ житіѣ своѣ, ѿ бѣвъ въ поношеніѣ во ѣчѣствѣи своѣмъ, питѣлѣ ѣси желаніемъ ѿстинныѣ славы.

Вратѣлъ ѣси плѣщѣи своѣ ѡ мѣрскѣа красѣтѣ, ѿ возвелѣлъ ѣси ѣчи своѣ на гѣрѣ, чѣа ѡтѣдѣ вѣтѣвенныѣ поѣмоци: тѣмѣже ѡ горѣ сѣтъ ѡуслѣшѣ тебѣ гдѣ, ѿ своѣми прослави чѣдѣсѣи.

Вѣрѣпкѣю съ высотѣ поѣмоцѣ ѿ ѡзарѣніѣ разѣума полѣчѣвъ, пожѣлъ ѣси на землѣ равнѣѡггѣльски. тѣмѣже бѣлъ ѣси ѿстоѣнникъ чѣдѣсѣи, ѣчѣ ѿѡаннѣкѣе.

^{51*} овако у тексту из „Срѣлака“ изд. 1986. годинѣ, а у свѣи осталиѣ кориштѣниѣ изворнициѣма: вѣтѣвенныѣхъ послѣшавъ зѣповѣдѣи.

Бґорóдиченз:

^{53*} овај богородичан само у тексту из „Србљака“ изд. 1986. године, а у свим осталим коришћеним изворницима испуштен.

Видѣвши преславноѧ всѧ землѧ, странныѧ же ѿ дивныѧ вѣщи, какѡ дѣѧ, ѿ ѿг҃ла пѣцѣ прѣмлющѧ, ѿбразы строенїѧ прѣмлетѧ.

Цр҃ковь ѿ палѧта цр҃ева, нѣо ѡдѣшевленное ѿвльшиѧ, вѣгонеѣсто, въ цр҃ковь законнѣю, въ ѡцѣненїе приводїма єсѣ днѣсь, томѣ соблюдаема, пречѣтаѧ.

И҃нѧ. Ірмосъ:

Пришѣлъ єсѣ ѿ дѣѧ, [не ходѧтай, ни ѿг҃ла, но самъ, г҃дѣ, воплощенъ, ѿ исплъ єсѣ всего ма члѣѣка. тѣмъ зовѣ ти: слава силѣ твоѣй, г҃дѣ.]

Розвѣлъ тѧ єсть г҃дѣ ѿ сїѡна, ѿкоже дрѣвле прѣѡца ѡбраѧма, повелѣвъ тѣ ѿзвѣти ѿ землѣ ѡчествѣѧ:⁵⁵ тѣ же послѣдовалъ єсѣ тогѡ словесѣ, ѡче ѡаннїкїе, со ѡу҃сердїемъ.

Свѣтїльникъ ногѧма твоѣма законъ бл҃гѣти, ѿ сего законѧ придерѣѧѧ,⁵⁶ велъ єсѣ твоѡ ѡсправлєнїѧ: тѣмъ же ѿ просїѧлъ єсѣ, ѡче, ѿкакѡ въ полѣднѣ.

Ѳдежда плѣти твоѣѧ рїза кѡжна, въ нѡже ѡблєкѧ, ѡумертвѣлъ єсѣ, ѡче, страстнѧѧ възвѣнїѧ. тѣмъ же ѿ истнѣлъ єсѣ деѡельствѡ кѡжное.

Ѳмертвѣлъ єсѣ похѡтъ плѣтскѣю, бѣвъ чѧдо бѣѧ нашегѡ, не родѣѧ ѿ похѡти плѣтскѣѧ, но сынъ бѣвъ бл҃гѣтїю. тѣмъ же ѿ прѣѧлъ єсѣ жрѣбїѣ ѡчестїѣ *въ вѣчнѣмъ цр҃ствѣ.⁵⁷

Разѡмъ ѿ ѡумъ своѣѣ ѡукраєнѣлъ єсѣ ѿ юности, стѧжѧвъ стѧрѡсть⁵⁸ солѡмѡновѣ: ѡбѧче всѡ сѧдострѧстнѣю пѣцѣ ѿметѧлъ єсѣ, потщѧѧ стѧжѧти нестѧрѣющѣю пѣцѣ трѣѡмъ⁵⁹ ѿ болѣзньмѣ своѣхъ подвигѡвъ, бл҃женне.⁶⁰

Бѣгѡродченъ:

⁵⁴* додато (ради поѧшѣѣѧ) према тексту у сѧвременѣм рускѣм издаѣѧма.

⁵⁵* или: ѡчестїѧ ?

⁵⁶* или: придерѣѧѧ ?

⁵⁷* у изѡорникѣ: во вѣчнѣмъ цр҃ствѣ.

⁵⁸* или: мѣѡрѡсть ?

⁵⁹* или, єднѣѧ: трѣѡмъ.

⁶⁰* ѡѧє се трѡпар у тексту из „Срѣѣѧка“ изд. 1986. годинѣ, налази каѡ 4. у 8. Песми Канѡнѧ прѣѡдобнѡѧ, с тим што се уместѡ рѣчи бл҃женне налази ѧѡшетѧк: ѡпѣѧ: бл҃гѣтїе, вѣѧ дѣѧѧ г҃дѣѧ, г҃дѧ.

Написа́ша пер́стомъ бж҃іе сло́во въ тебѣ, препѣтаа, безнача́льное, ѿкоже въ главнѣи́хъ кни́жнѣ[й]. тѣмже припадаа ти, молю́ тѣ: до́лгое рѣкописа́ніе мно́гихъ мо́ихъ страсте́й ѡзглаго́лаи ѡзъ кни́ги живо́тныа.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Оу́жасо́шася вса́чѣскаа ѡ бж҃твеннѣй сла́вѣ твое́й: ты́ бо, неискѹсобра́чнаа дѣво, ѡмѣла єси́ во оутро́бѣ надъ всѣ́ми б҃га, ѡ родила́ єси́ безлѣ́тнаго сї́на, всѣ́мъ воспѣва́ющимъ тѣ, мѡръ подава́ющаа.

Сщѣ́ніе сла́вное, ѡ сщѣ́нное возложе́ніе, днѣсь пречѣтаа дѣ́ва возложѣ́вшиа въ хра́мъ бж҃ій, всецѣ́рю на́шемъ б҃гѹ, єди́номъ въ жи́лице соблюда́етсѣ, ѿкѡ вѣ́сть сѣмъ.

Добро́тъ, пречѣтаа, дѹши́ твоеѡ зрѡ́ не́когда, вѣрою заха́ріа возопѣ: ты́ єси́ ѡзбавле́ніе, ты́ єси́ всѣ́хъ ра́дость, ты́ єси́ во́звѣніе на́ше, є́юже не́вѣстѣи́мъ вѣщѣ́нъ мнѣ́ ꙗ́вѣтсѣ.

Ѧ, па́че о́умѡ чѹде́съ твои́хъ, всечѣтаа! стра́нное твоѣ́ ржѣ́тво є́сть, стра́ненъ о́бразъ возвраще́нїа твоегѡ, стра́нна ѡ пресла́вна твоѡ́ б҃гоне́вѣсто, всѡ́, ѡ члѣ́вкѣ не́сказа́нна.

Свѣ́щникъ много́свѣтлы́й сѹщи, б҃гоне́вѣсто, днѣсь возсѣ́ла єси́ въ домѹ́ гдѣни, ѡ ѡ́зарѣши ны́ чѣ́тными дарова́нїи, чѣтаа, чѹде́съ твои́хъ, вѣ́ще всепѣтаа.

Інз. Ірмосъ:

Ходѣ́тай *б҃гѹ ѡ члѣ́вкѡмъ*⁶¹ [бы́ла єси́, хр҃тѣ́ бж҃е: тобо́ю бо вѣ́ко, къ свѣ́тонача́лникѹ ѿцѹ́ твоѡмѹ́, ѡ но́щи не́вѣдѣ́нїа, приве́де́ніе ѡмамы́.]

Собла́знь гото́влаетъ тебѣ́ дѣ́вола, полага́а прѣтыка́нїа дѹши́ твое́й, ѡ посла́ разбо́йники ѡгна́ти тѣ ѡ ма́лыа хра́мины: ты́ же, прѣблѣ́ненне Ѧ́че, ѿкѡ за хр҃та́ гони́мъ, ра́довашесѣ.

Завѣща́ла єси́ дѹши́ своѣ́й по горѡ́мъ превѣ́тити, ѿкѡ птене́цъ го́рлннѣцъ, Ѧ́че іоанні́кѣе, ѡ тѹ́ на́дѣла єси́ вѣ́дѣти б҃га.

^{61*} у тексту из „Србљака“ изд. 1861. године: б҃гѹ ѡ члѣ́вкѣ.

^{64*} у тексту из „Србљака“ изд. 1861. године овде други Ирмос, глас 8: **Ѡ**чи́сти мѧ, ѿи́же, ми́но҃га бо беззако́ниѧ моѧ, ѧ ѡзъ гла́бениѧ зѡѡѧ возведе́и, молю́ща: кѧ тебе́ бо возопи́хъ, ѧ ѡсла́бши мѧ, бже ѿпсе́ниѧ моегѡ.

Пѹтн^{*65} мысленнаго лѹкаства нѣбѣгъ ѿнѣ воздержаніемъ и мѣткою, любовію же и истинною. тѣмже крѣпимъ^{*66} желаніемъ и истиннымъ смиреніемъ восходъ ко хрѣсту стажаъ ѿнѣ, ѿче.

Не даъ ѿнѣ сна своимъ ѿчесѣмъ, дондеже показѣа домъ стѣа тѣры, и премѣрости сокровище, *міръ ѡбогачѣа бжѣтвенными ищѣленіи.^{*67}

Блгоговѣніемъ же къ творцу, ѣвственнѣ приближивѣа къ великомѹ свѣту, содѣлаѣа ѿнѣ земный ѡгъ и нѣбный члѣкъ. **Бѣгородиченъ:**

Мріе престѣа, чистое дѣства сокровище, ѡчисти оумъ мой, страстію ѡмраченый, и исполни рѣце мое бжѣтвенною блѣтїю, всенепорочна.

Кондакъ, гласъ ѿ.

По: **В(о)збранной воеводѣ:**

Ѧиности, бѣомѹаре, * возлюбѣвъ ѡгъльское житїе, * всѣа краснаа ѡстаѣнаъ ѿнѣ: * заѣде во ѣкоже свѣзда ѡ міра, * востѣкъ къ разѹмному * и прѣному сѣнцу, хрѣсту: * ѡ негѹже прїемъ блѣтъ ищѣленїа, * разлїчныа недѹги врачѣши * притекаѹщихъ къ сѣеннѣй раѣ твоей. * тѣмже и мы совершаѹще любовію * всѣчтѣнѹ твою пѣмъ тѣ: * радѹѣа, ѿче іоаннікїе. **Їкосъ:**

Хрѣтовъ оуслышавъ гласъ, прѣвне, * шѣествоваъ ѿнѣ вслѣдъ заповѣдей ѿгѹ, * нагъ житель быѣвъ, * занѣ ѡречѣа попеченїа ѡ стажанїи, * пѣче же ѡвѣржѣа прїсныхъ и родныхъ своихъ, * ѣдинъ въ пѣстыни вѣдѣа съ бѣгомъ, * съ нимже соединѣа бѣнїемъ, постѹмъ и мѣткѣми, * разѹма дарѹанїе воспрїаъ ѿнѣ: * тѹже даръ и намъ низпослѣ, * поѹщымъ тѣ сїце: * радѹѣа, ѿче іоаннікїе.

^{65*} или, множина: **Пѹтѣи**.

^{66*} или: **крѣпимъ** ?

^{67*} овај део тропара се овде налази само у тексту из „Србљака“ изд. 1986. године, а у свим другим кориштеним изворницима њиме почиње следећи тропар. Задржавамо овај распоред јер нам се чини смисленији.

Сѹназарь прѣбномѹ ѿѿѹ нашемѹ іѡаннікїю дѣвнчскомѹ.*68

ѣй стѣй и прѣбный ѿѿѹ и пѣстынножителъ нашъ іѡаннікїи
былъ рождѣнъ въ діоклітїи, въ предѣлѣ фостїнскомъ,*69 въ
поморїи адрїатическомъ. родителѣй ѣгѡ именѣ невѣдѡма, ѡбѣче
всѣмъ кагѡ сомнѣніѣ кромѣ мѡгѹтъ считатисѣ ѡнѣ кѣ стѣдѹ бл҃гоѹтїивыхъ
и правослѣбныхъ ѿ сѣрбскагѡ плѣмене. ѣще юнъ быи іѡаннікїи, возлюбѣ
бѣа и ѡсѣмленна*70 мѣста, и ѡстѣбнѣвъ своѣ ѿѣство, прїидѣ на рѣкѹ
йбаръ и поселисѣ въ пѣстѡмъ мѣстѣ, рекѡмомъ чѣрнаѣ рѣкѣ, и тѹ
подвизѣшесѣ ѣкѡ стрѡгїи пѡстникъ. нѣцыи монаси, слышавше ѡ нѣмъ,
прїидѡша кѣ немѹ въ пѣстыню, и прїѣти бывше, ѡстѣша тѹ радѣ своегѡ
созиданїѣ, и оѹбѣрившесѣ ѡ стѣомъ и бѣоѹгодномъ житїи прѣбнагѡ
іѡаннікїѣ, ѡѣлѡ прилѣжѣша ѡ своѣмъ дѣхѡвномъ созрѣніи, покарѣющесѣ
прѣбномѹ ѿ всѣхъ дѹшѣ ѣкѡ дѣхѡвномѹ ѿѿѹ и начѣльникѹ своѣмѹ. сїце
прѡбѣбнѣшымъ ѣмъ нѣкое врѣмѣ, пригласѣ прѣбный іѡаннікїи брѣтїю своѹ
кѣ стрѡїнію храма и монастырѣ, ѣже спѡспѣштѣбѹщѹ бѣѹ и гдѹ іисѹ
хрїстѹ, и докончѣша. ѣгда же промчѣсѣ слѹхъ ѡ пѡдвизѣхъ бл҃гоѹтїивыхъ и
стѣомъ житїи прѣбнагѡ іѡаннікїѣ, собнрѣхѣсѣ кѣ немѹ мнѡзи брѣтѣства
радѣ и пѡдвизѣ дѣхѡвнагѡ, и поелїкѹ нѣцыи ѿ прихѡдѣщїихъ вельмїи
превозношѣхѹ добротѹ житїѣ ѣгѡ, равнѣ же и попечѣніѣ ѣгѡ ѡ всѣмъ
стрѡїніи, ѡнъ же ѣкѡ рѣбъ и оѹгодникъ хрїтѡвъ негодѡвѣше ѡѣлѡ ѡ сѣмъ.
тогѡ радѣ добротѣ наказѣвъ дѣхѡвнаѣ своѣ чѣда, и предѣвъ ѣхъ бл҃гѣти
бѣжїей, ѡстѣбнѣ своѹ ѡбѣтель и преселисѣ въ дѣвнчскѹю пѣстыню, идѣже
ѡбрѣтъ вертѣпъ и истѡчникъ воды стѣдѣны, пѣки ѣтѣсѣ пѣрвагѡ пѡдвизѣ.
и сѣ вїднѣмъ пѣки въ дѣлѣ слѡво ѣѹльское: *не мѡжетъ градъ оѹкрытисѣ
верхѹ горы стоѡ, нїже поставѣетсѣ свѣтїильникъ подѹ спѣдомъ,*71 занѣ
слѣшѣ ѡ нѣмъ велїкїи дѣспѡтъ гѣѡргїи,*72 ѣже [бѣ въ] смѣдерѣвѣ,*73 и
потцѣсѣ кѣ немѹ со своїми домѡчѣдцѣ, проѣѣ чрѣзъ негѡ ѿ бѣа

68 Синаксарско житїѣ додѣто прѣма тексту из ранијег издањѣ „Срѣљака“ из 1861. годинѣ.

69 = Хвостанском ?

70 = оѹединѣннаѣ.

71 Мт. 5,146-15а.

72 дѣспѡт срѣбски Ђурађ (Вуков) Бранковїћ (1427-1456. г.).

73 утврђѣни град на Дунавѹ, престѡница дѣспѡта Ђурађѣ, и послѣдњѣ срѣбска престѡница прѣ коначнѡг
пада под Туркѣ.

исцѣленіа дщери своей, ѿ многыхъ лѣтъ недѣловавшей. и ѣгда призрѣ гдѣ на рабыи своѣ, и мѣтвами прѣбнагѡ здравѣ представи дщери деспотовѣ, сѣй исполнь благодареніа и хвалы къ бгѣ, созда тѣ црковь во ѿмѣ введеніа [во храмѣ] престѣла бѣ, оукрасивъ ю блголѣпно, и придавъ ѣще владычественною грамматію мнѡгѣа вѣсн на содержаніе.

Прѣбный стажавъ црковь, оустрѡн ѡбитель, созва братію къ себѣ, попечѣа ѡ блгочиніи ихъ, предходѣ ѡбразомъ житіа своего. и такъ исполнивъ лѣта довѣльна, и дошедъ до глбѡкѣа старости, ѡыде ко⁷⁴ гдѣ. мѡщи егѡ положѣны въ цркви тогѡжде монастырѣ, трѣхъ лактѣй во глбениѣ, чрезъ котѡрыа мѣрдый гдѣ творѣше мнѡгѣа цѣльбы надъ приходящими съ вѣрою. къ немѣже припадающе, мѡлимся, да теплыми мѣтвами своего оугѡдника, помилуетъ и сподобитъ насъ цркви во свѣтѣ стѣихъ своихъ. **Ѹмѣнь.**

Пѣснь 3. Іермосъ:

Не послѣжиша тѣари бгѡмѡдріи, паче создавашагѡ: но, ѡгненное преценіе мѣжеки поправше, радовахѣа, поюще: препѣтый ѿцѣвъ гдѣ и бгѣ, блгѣвѣнъ еси.

Се днѣсь возіа концѣмъ веснѣ радостнаа, просвѣщающе насъ дѣшъ и помышленіе и оумъ блгѣтїю, торжествѡмъ бѣи днѣсь таинственнѡ да оучредимся.

Да дарѡмѡстъ днѣсь всѣхъскаа црнциѣ [и] мѣри бжїи, нѣо и землѣ, и аггловъ чини, и члѣкѡвъ мнѡжество, и да вопіютъ: во храмѣ вбѡднѣа радостъ и ѣзбавленіе.

Писаніе мнѡмѡтѣе, и ѡскѡдѣ законъ ѣкоже сѣнь, и блгѣти лѣчи возіаша, въ храмѣ бжїи вшедшей тебѣ, дѣо мѣти чѣтаа, въ нѣмъ блгѣвеннаа.

Повинѣа ржѣтѣ твоѣмѣ, всечѣтаа, ѣкѡ творцѣ и бгѣ, нѣо и землѣ и пренспѡднѣа, и всѣхъ ѡзыкъ земныхъ исповѣдаетъ, ѣкѡ гдѣ ѣвѣа, спѣа дѣшъ нашихъ.

^{74*} у изворнику: къ.

ВЗАЛСА ѿН КЪ ВЫСОТѢ БЕЗСТРАСТІА, ОУПОДОБИВША АГГЛѦМЪ, ВЪ ПЛОТН
СЫН, И БЫВЪ ПРИЧАСТНИКЪ ПРИНОСИЩЕИ ПИЩИ, ВЗЫВАЛЪ ѿН,
БЛЖЕННЕ: БЛГВЕНЪ ѿН ВЖЕ ОУТЕЦЪ НАШИХЪ.

СѦА ЛЧАМИ БГОВІДНЫМИ, РАЗГНАЛЪ СѦИ БѢСѠВСКІА НАХОДЫ, И
 БѢРНЫА Ѡ ѠСЛОВЛЕНІИ МНОГНХЪ ИЗБАВИЛЪ СѦИ, ВОПІЮЩНХЪ, ПРПВНЕ:
 БЛГВЕНЪ СѦИ БЖЕ ѠТЦЪ НАШНХЪ.

СѢТѢА СВѢТЛОСТИ, ꙗзѢЖИ БЕЗКОНЕЧНЫА, ꙗзѢДОСТИ НЕИЗРЕЧЕННЫА, ꙗзѢ
ЦРѢТВІА НЕБѢАГѢ СПОДОБИВША, ВСЕБЛЖЕННЕ: ПОСЫЛАЕШИ ѠЩЕЩЕНІЕ ꙗзѢ
ИЗБАВЛЕНІЕ ВСЕБМЪ ВѢРОЮ ВЪЗЫВѢЮЩЫМЪ: БЛГВЕНЪ СѢИ, ГДѢИ, ВЖЕ ѠТЦЕЦЪ
НАШНХЪ. БГОРОДИЧЕНЪ:

БҒорóдиченз:

ЕѢ А, ЮЖЕ ДХОМЪ ПРОВІДѢ НСАІА, ЗАЧЕНШИ РОДНѢ СПСА Н НЗБАВИТЕЛМ
НАМЪ ПОЮЩЫМЪ: БЛГВЕНЪ ЕСН, ГДН, ВЖЕ ОТЕЦЪ НАШИХЪ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Отроки бл҃гочѣивыѡ въ пещи ржѣтвѣ б҃городн(ч)но сп҃сѣ сѣть, тогда оубѣ образѹемое, нынѣ же дѣйствѹемое, вселѣннѹю всю воздвизаетъ пѣти тебѣ: гдѣ пойте, дѣла, ѿ превозносите х҃гѣ во всѣ вѣки.

Пречѣтый хрѣмъ въ домъ бжїи приводѣши ѿнна ѿногдѣ, вопїющи съ вѣрою, рече сщєнникѣ: чѣдо ѿ бга данное мнѣ, прїимь нынѣ, введи во хрѣмъ зжидителя твоегѡ, и радѡмъ поѿ ѣмѣ: блгѡвите, всѧ дѣла гдѣна, гдѣ.

Заха́ріа, ино́гда дѣ́омъ вѣ́дѣвъ, рече́ ѡ́ннѣ: жи́зни мѣ́рь вѣ́дѣши
и́стиннѣю, ѡ́же свѣ́тлѡ прѣ́рѣцы бѣ́иѣ вѣ́ѣ проповѣ́даша, ѡ́ ка́кѡ хра́мъ
вмѣ́стѣи́тъ ѡ́; тѣ́мъ чѣ́дѣмъ вѣ́иѣ: бѣ́гѣи́те, всѣ́ дѣ́ла гѣ́на, гѣ́а.

[**РАБА** БѢѦ БЫХЪ ЯЗЪ, ѠБѢЩА ЯННА ЕМЪ, ПРИЗЫВАЮЩИ СЕГО ВѢРОЮ И
МЛТВОЮ, ПРІАТИ МОЕА БОЛѢЗНИ ПЛОДЪ, ПО ПРІАТИН ЖЕ РОЖДЕННЮ ПРИВЕСТИ
ДАВШЕМЪ Ю. ТѢМЪ ЗОВА ВОПІЮ: БЛГВІТЕ, ВСА ДѢЛА ГДНА, ГДА.]^{*75}

^{75*} наш додатак, ради истог броја тропара у свакој Песми Богородич(и)ног Канона.

Законное воистинно дѣло есть, сщєнникъ рече єй, страннѣ же весьма вещь поразумѣаю, зрѣа приводимѣю въ домъ бжїи, преславною превосходящю сѣаа блг҃тїю. тѣмъ и радѣаа вопїю: блг҃вїте, всѣ дѣла гд҃на, гд҃а.

И҃нѣ. І҃рмосъ:

Пѣшь иногда ѿгненнаа [въ вавѣлонѣ дѣйства раздѣлаше, бжїимъ велѣнїемъ хладѣи ѡпалающаа, вѣрнаа же ѡрошающаа, поющаа: блг҃вїте, всѣ дѣла гд҃на, гд҃а.]

Недреманнѣ дѣшевною свѣщѣ масломъ подвиговъ твоихъ сохранивъ, радостноу вшелъ єси къ нетлѣнному женихѣ, и дѣже вѣчноу живѣши, вопїа: всѣ дѣла блг҃вїте, пойте гд҃а.

Ѡкормленїемъ сѣаго дх҃а преплывъ море и скѣшенїи немокренноу, прѣбне, достигъ єси тишинѣ цр҃твїа нѣнаго, потопивъ невидимыа врагї слезнымъ страдани, ѡснѣдѣи источаеши цѣлѣбїи приходящымъ и вопїющымъ: блг҃вїте, всѣ дѣла гд҃на, гд҃а.

Нынѣ дерзновѣнїе имѣа, ѣкѣ бг҃ѣ предстоѣи и злокѣзненнымъ вѣсы побѣдивъ, сотвори мѣтѣѣ ѡ насъ ко гд҃ѣ, ѣкѣ да и забавимъ соблѣзновъ дїавольскихъ и вѣчныхъ ижеждемъ мѣкѣ, вѣрою зовѣще: блг҃вїте, всѣ дѣла гд҃на, гд҃а.

Бг҃ородиченъ:

Ѡушщєленнѣ дѣшѣ мою ѡживи, падшѣю возстави, оушщєленнѣ ищѣли, оумъ мой оумри: волнѣнїа и скѣшенїи, дѣо, оукротїи, и спїи вопїющаа: блг҃вїте, дѣла гд҃на, гд҃а.

Пѣснь д. І҃рмосъ:

Всѣмъ земнороднымъ да взыграетъ, дх҃омъ просвѣщаемъ, да торжествуетъ же безплотныхъ оумѣвъ єстество, почитающее сщєнное торжество бг҃омїре, и да вопїетъ: радѣаа, всеблженнаа вѣе, чтѣаа принодѣо.

Свѣтоносный ѡблакъ, въ ѡнѣже всѣхъ вѣка, ѣкѣ дождь єхъ нѣсѣ на рѣно снїде, и воплотїа насъ ради, бѣвъ члѣвѣкъ, безначальный: величѣемъ всѣи, ѣкѣ мѣрь бг҃а нашего чтѣю.

^{76*} наш додатак, ради истог броја тропара у свакој Песми Богородич(и)ног Канона.

СВѢТІЛЕНЪ:

Добродѣтели крѣлома на нѣсѧ възлетѣвъ, * приближивсѧ же
трисѣлечномѸ свѣтѸ, * со ѿг҃лы воспѣваѣши трисѣлѸ пѣснь, * съ
нѣмиже всѣхъ насъ поминѧй, * почитающѣхъ пѧмѧть твою.

[Гл҃ва, ѡ нынѣ,] вѣтородиченъ:

Юже дрѣвле проповѣдаша прѣрочеѣтѣи*⁷⁷ лицы, * ѿпѣли наѹчиша дѣлѸ по
рѣшѣнѣ, * мѹченицы исповѣдаша истиннѸ вѣрѸ, * тѹжде ѡ мы
согласно воспоѣмъ * ѡ величаѣмъ ѡакѡ мѣрь вѣжѣю, * ѡ съ гавріїломъ
зовѣмъ къ нѣй: * радѹйсѧ, мѣти г҃дѧ, * хрѣтіаномъ застѹпнице.

На хвалѣтѣхъ: стѣхѣры на ѧ, гл҃съ ѧ.

Пѣ: Нѣныхъ чинѡвъ:

Презирѧтель дѡльнихъ ѡ пресѣльникъ, * рачѣтель вѣшнихъ ѡ
пѹстынный граждинѣ, * іованнікѣи вѣгомѹдрый, * всѣмъ намъ
прѡзновати повелѣваѣтъ * ѣже къ вѣрѸ ѡшѣствѣе ѣгѡ: * тѣмъже ѡ
творѣмъ сѣе * наѹчаѣмъ*⁷⁸ ѡ дѡхѸ сѣагѡ. [Дважды.]

МірѸ добродѣтелей бѣвъ во плѣти, * ѿче вѣгомѹдре, * житіѣмъ
своѣмъ на землѣ прослѧвилъ ѣсѡ г҃дѧ славы, * ѡже тѧ по достоѧнїю
прослѧви, * ѣсѡ во истѡчникѣ цѣлѣбный сілою ѣгѡ, * іованнікѣе прѣбне.

Бѣдаще тѧ смиренна, незлѡбѣва, * крѡтка, прѡста, молчалива, *
прославлѣмъ ѡакѡ воистиннѸ пѧче члѣвѣка, ѿче, * ѡакѡ
невещѣственна, ѡакѡ храмъ вѣжѣи, * ѡ негѡже прѣбѡвшаѧ тѣ дарѡвѧнѣа *
мѡтѣнѡ подавѧй намъ. Гл҃ва, гл҃съ Ѥ:

Прѣбне ѿче, * во всю зѣмлю ѡзѡде вѣщѧнїе ѡсправленїй твоѣхъ, *
тѣмъже на нѣсѣ ѡверѣлъ ѣсѡ [мзѡ трѡдѡвъ твоѣхъ, * дѣмѡнскѣа
погѡбѧлъ ѣсѡ]*⁷⁹ полкѣ, * ѡ ѿг҃льскѣа достѣгѧлъ ѣсѡ чѣны, * ѡже житїю
непорѡчнѡ поревновѧвъ, * ѡмѧшѣи дерзновѣнїе молѣтѣсѧ вѣцѣ, * мѣрѸ
ѡспросѣ дѡшѧмъ нашымъ. Ѣ нынѣ, вѣтородиченъ, [гл҃съ тѡйже]:

⁷⁷* наша измена, а у изворнику: прѣрочеѣтѣи.

⁷⁸* наша измена, а у изворнику: наѹчаѣмъ.

⁷⁹* наш додатак испуштеног текста у свѣи изворницѣа (вероватно штамарском грѣшкѡ), а прѣма
сличнѣи местѣа у сѡвременѣи рускѣи издаѣиѡа, ради осмишлѡваѣа текста.

Бже, ты еси лоза истинная, * возрадывшая намъ плодъ живота, *
 Птебѣ молима, * молима вѣще * съ прѣбымыъ іоаннікїемъ,*⁸⁰ *
 помилуватиса дѣшамъ нашимъ.

Таже славословіе великое, ѿ ѿпѣстѣ.

НА ЛІТУРГІИ.

Блжѣнна ѿ канѡна прѣбыномъ, пѣсьнъ г-а ѿ ѿ-а.

Прокіменъ, гласъ 3:

Восхваляема прѣбыни во славѣ, * ѿ возрадуютсѣ на лѡжахъ своихъ.*⁸¹

[Г҃іхъ: Воспойте гдѣви пѣсьнъ нѡву, * ѡакъ днѣва сотвори гдѣ.]*⁸²

Ѹплъ ко евреѣмъ, зачало тлѣ.*⁸³

Врачїе, [ѿ,зѣ] повинѣтсѣ наставникѡмъ вѣшымъ ѿ покарѣйтсѣ:
 тѣи бо едѣтъ ѡ дѣшѣхъ вѣшнихъ, ѡакъ слово воздѣти хотѣще,
 да съ радостїю сїе творѣтъ, а не воздыхающе: нѣсть бо полѣзно
 вѣмъ сїе. [ѿ] Молитсѣ ѡ насъ, оуповаемъ бо, ѡакъ добръ совѣтъ ѿ мамы
 во всемъ, добръ хотѣще жити. [ѿ] Лишше же молю, сїе творите, да
 вискорѣ * оустрѡюсѣ вѣмъ.*⁸⁴ [ѿ] Бгѣ же міра возведѣи ѿ мѣртвыхъ
 пѣстырѣ ѡвцѣмъ великаго, крѡвию завета вѣчнаго, гдѣ нашего іиса хрїста:
 [ѿ] Да совершитъ въ во всѣхъ дѣлѣхъ вѣзѣ, сотворити волю егѡ,
 творѣ въ вѣхъ бгѡдѣльное предъ нѣмъ, іиса хрїстѡмъ: емѣже слава во вѣки
 вѣкѡвъ, аминь.

Ѹлладїа, гласъ вѣ:

[Г҃іхъ:] Г҃іенницы твоѣ [гдѣ] ѡблекѣтъ въ прѣвѣ, * ѿ прѣбыни твоѣ
 возрадуютсѣ.*⁸⁵

⁸⁰* замена уобичаѣеног: ѿ сѣими лїлы.

⁸¹* Пс. 149,5.

⁸²* Пс. 97,1.

⁸³* Евр. 13,17-21 (зач. 335).

⁸⁴* или: возвращѣтъ къ вѣмъ.

⁸⁵* Пс. 131,9.

[**Стїхъ:** Оу҃ста моѧ възглаголюѣхъ премѣрость, * и побѣненіе ср҃ца моего рѣзѣмъ.]*⁸⁶

Ѣвѣліе ѿ лѣкнѣ, зачало їѡд. *⁸⁷

Во время сѣи, [ѡ, ѡ] ста іисѡс на мѣстѣхъ равнѣхъ, и народѡхъ оученикѡхъ ѡгнѡ, и множеніе много людей ѿ всеѧ іудѣи, и іерлїма, и поморїа тѣрса и іѡднїка: [iii] Иже прїидоша послѣшати ѡгнѡ, и исцѣлїтисѧ ѿ недѣгъ своихъ, и страждущїи ѿ дѡхъ нечїстыхъ, и исцѣлахѡсѧ. [iv] И весь народѡхъ искаше прикасѧтисѧ ѡмѡ: ѡакѡ сила ѿ него исхождаше, и исцѣлаше всеѧ. [v] И тоѡ възвѣдѡ сѡчи свои на оученики свои, глаголаше: бл҃женіи нїици дѡмѡхъ, ѡакѡ вѡше ѡстѣ цр҃кѡе бж҃їе. [vi] Бл҃женіи ѡлчущїи нынѣ, ѡакѡ насѣтитисѧ. бл҃женіи плачущїи нынѣ, ѡакѡ возмѣтеисѧ. [vii] Бл҃женіи вѣдѣте, ѡгда возненавидѡтѣ вѡсѡ члѣвѣцы, и ѡгда разлѣчатѣ вѡ, и поносѡтѣ, и пронеѡтѣ ѡма вѡше ѡакѡ слѡ, сѡа члѣвѣческагѡ радн. [viii] Возрадѡтисѧ вѡ тоѡ дѣнь и възыграйте: сѣ бо мзда вѡша многа на нѣснѣ.

Прича́стенъ:

Вѡ пѡмѡтъ вѣчнѡю вѣдѣтѣхъ прѣнникѡхъ, [ѡ слѡха слѡ не оубѡитѣ. ѡлленѡдїа.]*⁸⁸

⁸⁶* Пс. 48,4.

⁸⁷* Лк. 6,17-23 (зач. 24).

⁸⁸* Пс. 111,6 и 7.

МѢСЯЦЪ АПРѢЛѢА ВЪ КЪ-Й ДЕНЬ.*⁸⁹

ВѢРѢНІЕ МОЩЕЙ ПРѢБНАГО
ОЦА НАШЕГО ІОАННІКІА ДѢВІЧСКАГО.*⁹⁰

НА МАЛѢЙ ВЕЧЕРНИ.

[На ГДН, ВОЗВѢХЪ:] СТІХИРЫ НА Д, ГЛАСЪ Д. [Само]ПОДВѢНЫ:

ИКѢ ІЛНЦЕ МНОГОВѢТЛОЕ ВОЗІА ДНЕСЬ ПАМЯТЬ ТВОА, ОЦЕВЪ ОЧЕ,
ІОАННІКІЕ РАВНОАГГЛІНЕ: ЧТЪЦЫА Ю ВѢРОЮ ПРОСВѢЩАЕТЪ И ОЦЩАЕТЪ
НЕВІДИМО, И ЛЪКАБЫА МЫСЛИ ШРАЖАЕТЪ, И ПОДАЕТЪ ТРЕБЪЮЩАА
ПРИХОДѢЦЫМЪ ИЗ ВѢРОЮ, *ІАКѢ ІПСОВЪ ВЕЛІКІЙ ОУГОДНИКЪ.*⁹¹ ЁГОЖЕ О
ВСѢХЪ ПРИЛѢЖНО МОЛИ, ПРѢБНЕ, ІАКѢ ДА ДАРЪЕТЪ НАМЪ ОСТАВЛЕНІЕ
ГРЕХОВЪ, И ВЕЗМЕРТИЮ ЖІЗНЬ. [ДВАЖДЫ.]

СОГЛАСНО ДНЕСЬ ВѢРНИИ ПРАЗДНИМЪ*⁹² ВСЕПРАЗДНИСТВЕННОЮ И
БЛГОНАРОЧИТОЮ БГОНОСНАГО ОЦА ПАМЯТЬ, ИБО ТОЙ СТАЖА
ВРЕМЕННЫМИ ТРЪДЫ ВѢЧНОЕ ЖИТЕЛСТВО СО СТЫМИ: И ИЗ НИМИ
ЛИКОВСТВУЕТЪ, И СВѢТЪ НЕВЕЧЕРНЕМЪ ПРИСНО ПРЕДСТОИТЪ, И Ш НЕГѢ ПРОСИТЪ
СОХРАНИТИСЯ НАМЪ Ш СЪТѢЙ ЛЪКАВАГО, И *ІПСТИСА ДШАМЪ НАШЫМЪ.*⁹³

^{89*} према „Светачнику“ Еп. Хризостома (Столића) Хиландарца главни празник преподобнога је Успење 2. децембра, а Проналажење светих моштију 26. априла. За 17. јули – датум у који писац ове службе одређује празновање, нисмо за сада пронашли никакве податке, могуће је да се ради о Преносу светих моштију.

^{90*} у изворнику: **СЛЪЖБА ПРѢБНАГО ОЦА НАШЕГО ІОАННІКІА ДѢВІЧСКАГО**. Заправо се и не ради о посебној служби Проналажењу моштију преподобнога (што се види из текста), него о другој служби успењу преподобнога, која је твореније Грабовачког игумана Антонија (Марковића); но остављамо како је дато у радној верзији још необјављеног новог издања „Србљака“. Текст службе смо подвргли граматичкој (привођење нормама савремене руске редакције црквено-словенског језика) и другој редакцији, а доносимо га према транскрипту рукописа из србског православног манастира Грабовац у Мађарској, Гр. бр. 28, 21а - 31б (оригинална фолијација на листовима је (а - ѿ). протојереја-ставрофора др Матеје Матејића у његовом издању „Допуна Србљаку Антонија Марковића“ (око 1810 – после 1886), Колумбус, Охајо 1995. A publication of the Research Center for Medieval Slavic Studies, The Ohio State University, Columbus, Ohio 43210-1286. Добротом и предусретљивошћу протиног сина и сатрудника др Предрага М. Матејића смо дошли до овог јединственог издања. Нека их обојицу помене Господ због њиховог труда на микрофилмовању старих србских богослужбених рукописа.

^{91*} у изворнику: **И ПОЧИТАЮЩЫМЪ ЁГО** ІАКѢ ІПСОВЪ ВЕЛІКАГО ОУГОДНИКА. Или: ІАКѢ ІПСОВЪ ВЕЛІКОМЪ ОУГОДНИКЪ.

^{92*} у изворнику: **ПРАЗДНИЦЕ**.

Бѣрою истинною и любовію несомнѣнною, празднолюбцы сошедшеся
днесь, празнѣмъ свѣта незаходимаго свѣтільника пресвѣтлаго
праздникъ радости полнъ ѿщій, бѣоглѣбливаго ѿца нашего іоаннікіа: сѣй
ѣко ѿтеца чадолюбивый, ѿ члвѣколюбца хрѣта бѣа нашего, проситъ
намъ чадомъ своимъ ѡставленіе согрѣшеній и вѣлію мѣть. **Глава, глаголю:**

Прѣбне ѿче, бѣгое воздааніе всегда во оумѣ имѣа, ѣже нѣждницы
похищаютъ, лѣшымъ желаніемъ разжѣгася сѣи какъ тое
воспріати, какъ принопрывающю жизнь оулучити. такъ ѡ семъ
тщаніе положивъ, всѣ сѣа на земли ѣко прѣхъ [в]мѣнивъ: слава ѣко
безчестіе, сладость ѣко желчь, покой ѣко тщаливѣйшій рабъ лѣность: и
крѣтъ вземъ всеицѣ послѣдовалъ сѣи, тѣсный и прикѣренный шестовавъ
пѣть, верхъ добродѣтели достигъ. тѣмъ тѣа во дворы сѣихъ всеи хрѣтѣсѣ
бѣа, нѣдѣже насъ поминѣи, іоаннікіе ѿче нашъ, творѣщыа любовію чѣное
твоѣ оуспѣніе. **[И нынѣ,] бѣородиченъ, [глаголю тойже]:**

Взъ, дѣо сѣаа вѣе, къ покрѣвѣ твоемѣ прибѣгаю: вѣмъ, ѣко
ѡбращѣ твоею спсѣніе, можеши во чѣтаа, помощи мѣе.

На стѣхѣнѣ: стѣхѣры, глаголю ѿ. [Само]подѣбны:

Ико прѣхъ [в]мѣнилъ сѣи міра сего бѣгостѣаніе тлѣющей плѣти,
идши же бѣгодѣдіе разыскѣа, прѣбне, тѣснѣю стезю ходилъ сѣи, и
со слезами пицѣа растворѣа. тѣмъ прѣаа сѣи раа ширѣтъ, и со ѣглы
селеніе: съ нѣми же и бѣтвенныа трапѣзы насыщѣася, поминѣи насъ
рабѣвъ твоихъ, ѿче іоаннікіе, бѣомѣаре, ѣко да наслѣдники бѣдемъ
вѣчнаго бѣженства.

**Стѣхъ: Бѣженъ мѣжъ боѣиа гѣа, * [вѣ] заповѣдехъ сѣго восхѣщѣтъ
сѣла. *94**

Закѣны соблюдѣа вѣки твоего, ѣже*95 тѣи сѣильски повелѣваѣтъ: всѣ
ѣже [вѣ] житіи прѣвѣдѣвъ, и семѣ прилѣпилъ сѣи любовію,
волею нѣцѣ бѣвъ, оудрѣчаа плѣть: ѣглы земный и члвѣкъ нѣный бѣлъ

93* у изворнику: спсѣи дѣши нашѣ.

94* Пс. 111,1.

95* или: **ѣже** / **ѣже** ?

ѣсн, вѣомѣре. тѣмже прїахъ ѣсн почесть тѣдѣхъ твоихъ, прѣбне іѡаннікїе, Ѡче нашъ: хрѣта ѡ всѣхъ молн совершающихъ чѣноѣ твоѣ торжествѣ.

Стїхъ: Чѣна предъ гдѣмъ * смѣрть прѣбныхъ ѣгѡ.*⁹⁶

Премнѣхъ ѣсн вѣременнѣю сїю жїзнь, прѣбне, н вселїлсѣ ѣсн во свѣтлостъ прїснѣю, ндѣже прѣбныхъ дѣсн веселѣтсѣ: сѣ нїмн вѣчнѡ ликѡствѣа слѣбне, (н)*⁹⁷ предстоїши лицѣ сѣбїа тѣцы: ѣйже молїсѣ ѡ родѣ твоѣмъ, тебѣ бо нмѣмъ началовождѣ, прѣвѣженне Ѡче нашъ іѡаннікїе, достохвѣльне.

Глава, глахъ Ѣ. Самоглахенъ:

Анесъ пѣстына дѣвїчскаѣ рѣдѣтсѣ, прѣсѣльника тѣ прїѣмъ Ѡче, нѣкоже нѡваго абраама, н веселїтсѣ: [вх нѣн(же) равногїгльнѡ]*⁹⁸ (бо) пожнѣхъ, прѣчднѣю цѣрковѣ вѣомѣри воздѣнхъ ѣсн: н сѣадо монахѡхъ собравъ, непорѣчнѡ вѣхъ послѣжнхъ ѣсн: вѣрѣ непорѣчнѣ соблѡхъ ѣсн, н течѣнїе дѡбрѣ скончѣхъ, [кх] вѣчнымъ ѡбїтелѣмъ дѣхомъ вѣалсѣ ѣсн іѡаннікїе, Ѡче нашъ: н сѣ лїкн прѣбныхъ ѡтѣцъ лїкѣа, молїсѣ ѡ дѣшѣхъ нашихъ.

И нынѣ, вѣгороднѣхъ, [глахъ тойже]:

Никтѡже прїтекаѣи кх тебѣ, посрамленъ ѡ тебѣ нсхѡднѣхъ, прѣчѣтаѣ вѣце дѣо: но прѣснѣхъ блгѣтн, н прїѣмлетъ даровѣнїе, кх полѣзномѣ прошенїю.

Нынѣ ѡпѣцѣешн:

Тѣже: Трїсѣѡѣ. Прѣсѣа тѣце: Ѡче нашъ:

Тропарь, глахъ Ѣ:

Абродѣтелїю слѣбне возвыснѣсѣ, пѣче ѣстѣствѣ подвнзѣсѣ, дѡндеже желѣемый країн достїгхъ ѣсн: ѣггльхъ собесѣднїче, вѣомѣре іѡаннікїе, Ѡче нашъ, хрѣта вѣа молн, даровѣтн намъ вѣлїю мѣтѣ.

Глава, н нынѣ, вѣгороднѣхъ, [глахъ тойже]:

⁹⁶* Пс. 115,6.

⁹⁷* сувишно.

⁹⁸* наш додатак, уместо нечитког места у изворнику: вн (sic!) нн.

Радѣйсѧ, двѣре гдѣа непроходѣмаѧ: [радѣйсѧ, стѣно и покрѡве притекающихъ къ тебѣ. Радѣйсѧ, неубреваемое пристанище и неискѡбрачнаѧ, рѡждаша плѣтѣю творца твоего и бѣа: молѣщи не ѡскѣбѣѧи ѡ воспѣвающихъ, и клѣнящихсяъ рѣтвѣ твоѣмѣ.]

Поѣмъ: ѣктенїа малѧа, и ѡпѣстѧ.

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧѢРНН.

[Поѣмъ:] Блжѣнъ мѡжъ, ѧ-и антѣфѡнъ.

На Гдѣ, возвѣахъ: стѣхѣры на ѧ, гласъ 5. Самогласны.

[Твореніе антѡнїа монаха.]

Любѡвію разжигаемъ къ гдѣ, ѿче прѣбне, міра краснаѧ прѡбѣдѣвъ, нищымыъ раздѣвъ сокрѡвнища своѧ, кѡпѣѧ себѣ ѣѧкъ премѡдръ хѣдѡжникъ неветшѧющаѧ сокрѡвнища, вѡльнымыъ нищѣтствѡмъ подобѧса бѣки твоѣмѣ, ѣмѡже ѡгѡдѣвъ во плѣти стѣроствѣ(и), [къ] вѣчнымъ ѡбѣтелѣмъ прѣстѣвѧса ѣси, земный ѧггѣе и небный члѣвѣче: ѡукрашеніе йнокѡвъ, пѣстынный жителю мѡдрый, бѣгонѡсе іѡаннікѣе, ѿче нашъ, молиѧ ѡ дѣшѧхъ нашихъ.

Поѣмъ въ пѣснѣхъ и свѣтлостѣхъ пѧмѧть твою, ѿче прѣбне, ѣѧкъ бо ѣнце многосвѣтлоѣ возсѣѧ[въ] мѣрѣ, всѧ ны ѡсѣѧѣетъ и мѣрѣ дѣшевный ѡгонѣетъ: ѣѧѣ творѣтъ ѣѧкъ любѣ ради бѣжѣа, всѧ ѣѧже въ сѣмъ вѣцѣ ѣѧкъ прѧхъ [в]мѣниѧ ѣси. сегѡ ради прѣѧлѧ ѣси неизгѣлѡлѧннѡю радѡсть, согражданине безплѣтнихъ, *[сѣи во плѣти,]*⁹⁹ прѣблжѣнне іѡаннікѣе, ѿче нашъ, помниѧи насъ чѣѣщыѧ любѡвію всѣѣтнѡѣ твоѣ прѣстѣвлѣніе.

Днѣсь веселѣ[т]ѧ прѣѣтнѧѧ бѣгомѣре црѣковь, юже ѡ любѣ воздѣвѧз ѣси, ѿче прѣбне, имѣющѣи въ себѣ чѣдотвѡрныхъ моцѣи твоѧ ѣѧкъ бѣсеръ многоцѣнный, цѣѣтѣщыѧ нетлѣнїемъ и ѡблѣгѡхѧющыѧ ѡ дѣши слѣѧщихъ тѧ, велемѡдренный подвижникѣе и ѡрѣжнѣе хрѣтѡвъ, бѣгомѡдре іѡаннікѣе, ѿче нашъ, монахѡвъ настѣвнѣче, дѣвнѣскѣй свѣтѣильнѣче, молиѧ члѣвѣколюбѣѣ бѣѣ ѡ всѣхъ соѧврѣающихъ вѣрою ѣтнѡѣ твоѣ ѡѡспѣніе.

^{99*} у изворнику тако ставѣно, што вероватно указуѣ да накнадни додатак, или: да се може изоставити.

Анѣсь созыбаетъ насъ прѣбнаго всемірное торжество, прїидите оубо празднующы возвеселѣмъ, и дѣхъныя трапѣзы насладѣмъ, се бо оучреждѣніе ѡбильнаго творитъ, и коегѡждо желаніе исполняетъ, ѣкѡ прїемъ дары ѡбильныя ѿ дародателя хрѣта бѣа нашего: ѣгоже моли іѡаннікїе, бѣгоѣтїа рачителю, миръ мирѣ даровати, и дѣшамъ нашимъ вѣлю мѣти.

Ины стїхирѣ, гласъ ѿ, самогласны. [Твореніе] антѡнїево:

Гласъ гдѣнь оубо слышавъ взывающъ тѣ, ѡбїе миръ и всѣ ѣже въ немъ ѡстаѣвъ, вземъ крѣтъ семѣ послѣдовавъ, и всего себе поработѣвъ рачительнѣ: тѣмже чѣдеи прослави тѣ гдѣ, равноаггѣлне іѡаннікїе, ѡче нашъ: всѣхъ недѣговъ ѣзвы ищѣла, ищѣли и наша страсти мѣтвами твоими.

Анѣсь невѣсныя силы ликуютьъ зрѣще вѣщъ преславно, ѣгоже бо ѡни дрѣвле борѣамъ съ нѣсе ни зрѣнѣша, попираема люте ѿ сѣжѣшаго хрѣта: ѣгоже бо оубо ликутъ тѣи, побѣжденъ бывае: гдѣ бо побѣда подае: любящымъ ѣго, и тебѣ прѣбне ѡче нашъ, іѡаннікїе преславно, вѣнѣцъ побѣды дарова: тѣмже насъ поминѣи вохваляющихъ тѣ, бѣженне.

Иакѡ члѣкѣ на ѿб[а]рѣ рѣкѣ прїшѣлъ єси, прѣбне, и ѣкѡ аггѣлъ возсѣла єси житїемъ: на добродѣтель ѣкѡ на лѣстѣицѣ возшѣлъ єси єѣа мирѣ, єдинъ сынъ ѡрѣжїемъ крѣта враговъ ѡполченїа разрѣша, всецѣло сѣжа ѣкѡ воина всензрѣднѣ. рачитѣли мнози сово[з]стаѣи, монашествоющихъ похвало, іѡаннікїе премѣдре, моли сѣ насъ ко гдѣ бо ѣже помиловати и єїстѣи дѣшы наша.

Ко гласѣ копиющаго бо євѣли послѣдовавъ, прѣбне, и бѣготворенїемъ оубо тобѣ єси себе дѣхѣ жилище, прїшѣдъ въ пѣстѣию во зрѣще земнородныхъ, ѣкѡ аггѣлъ воздержанїемъ бывъ, страстенъ сынъ безстрастїемъ блиста: видѣша тѣ дѣмѣни и оубоаша, трѣпетни быша и возопиша: какѡ сего оубоимъ, ѣже наша растерзаетъ мѣжн; какѡ ѿ бѣгѣ шестѣи ѡвратимъ, ѣже крѣтомъ насъ ѡражаетъ; такова бо крѣпость твоѣа бѣоубече іѡаннікїе, ѡче нашъ, ѣже оубоимъ єси ѿ хрѣта бѣа, вземающаго мѣра грѣхъ.

Глава, глаголющая, самоглаголющая. [Творение] антѡнїево:

Бо нынѣшнѣмъ вѣщѣ вѣдущаа помышлаа, (и)^{*100} зрѣлаа єси мысленными ѡчесы прѣныхъ воздааніе, и раченіемъ оула[з]внѣла єже тоє воспрїати, міра превѣдѣвъ краінаа, и плѣти сладоушнаа ѡнїюдъ возненавѣдѣвъ: крѣтъ хрѣтоу на рамо вземъ, тогѡ совершаа повелѣніа, тѣсный и прискѡрбный шестова пѣть: но ѡберѣтъ лѣшее селеніе, паче древнаго ііла, ѡнъ же ѡце и безвѣднѡ мѡре чермное прошѣдъ, и сѣръ^{*101} горѣ пристанище ѡберѣте: ты же, прѣбне, раа широтѣ достиглаа єси, и дѣже агглі ликѣютъ, и дѣже аплі сѣ мѣники веселѣтѣа, прѣбнїи со всѣми прѣными торжествѣютъ. такоу твоє воздааніе ѡ хрѣта бѣа, іоаннікіе ѡче нашъ, ємѣ молиа: дароваѣти намъ вѣлю мѣть.

И нынѣ, вѣторѡдиченъ, [глаголющая тойже]:

Прїеде сѣнь [законнаа блѣти пришедши: ꙗкоже бо кѣпинѣ не сгарѣше ѡпалаема, такѡ дѣа родилѣ єси, и дѣа пребылѣ єси. вѣстѡ столпѣ ѡгненнаго, прѣное возгнѣ снѣце: вѣстѡ мѡвѣа, хрѣтоу сѣспеніе дѣшъ нашихъ.]

Входъ, и прокіменъ дне.

Чтенїа трїи прѣбническаа.^{*102}

На лїтїи: стїхїры, глаголющая ѡ, самоглаголющая. [Творение] антѡнїево:

Слыша и возвеселїаа блѣгѡчїивый самодѣржецъ єрвскїй геѡргїй, єже бо плѣти равноаггїльное житїе твоє, іоаннікіе ѡче нашъ: радости многїа испѡлненъ бывъ, и ꙗкоже єленъ на истѡчники воднїа, бысть палїмъ жаждѣю раченїа єже вѣдѣти тѣа, прѣбне. єгоже пришедша, оутѣшивъ дѣшеполѣзнымъ глѡломъ, ѡже и посѡбїемъ твоїмъ пречѣднѣю црковѣ создѣа во славу и хвалѣ пренепорѡчнѣа бжїа мѣре, въ нейже ты пѣрвый ѡтѣецъ и оутѣтель былъ єси, ѡбразъ полагаа добродѣтели, и [кѣ] лѣшемѣ подвигѣ [ѡкѡ блѣгѡчїїа]^{*103} рачїтѣли подвижѣ[в]аа, єгоже

^{100*} сувишно.^{101*} = херѡ, мушкарац (Джаченков речник, стр. 691). И даѣе не сасвим ѣсно. Слична реч: ѡсѣръ.^{102*} видети у предходној служби.^{103*} нема у изворнику, наш додатак ради осмишљавања.

бѣолюбѣзнь совершѣвъ, мѣродѣржца порѣгана ѡстаѣвъ, дѣхомъ взалѣа
 ѣсѣ въ сѣбѣхъ жилище, вѣнѣцъ побѣды носѣа, ѣже тѣ даровѣа хрѣтѣсѣ бѣхъ.
 сеѣ молѣ, молѣмъ тѣа, бѣобѣженне: мѣръ мѣрѣ даровѣати, ѣ дѣшѣмъ
 нѣшымъ вѣлѣю мѣтъ.

Глѣсъ бѣ. Тогѣже:

Анѣцы монашѣстѣи днѣсь совершѣтѣа во вѣчѣтнѣе прѣстѣвлѣнѣе
 бѣгонѣснагѣ ѡцѣа нѣшегѣ, сѣи во ѡ юности бѣжѣтѣвное желѣнѣе въ
 ѣрѣцы своѣмъ ѣмѣа, взѣмъ ѣго гѣнѣ [ѣ] (носѣа) сѣмѣ послѣдова, ѣ со
 тѣцѣнѣемъ прѣйде мимоходѣщаа, ѣ вселѣа днѣсь во вѣчныа красѣты слѣбѣ,
 ѣаже ѣ наслаждѣетѣа. сѣмѣ возопѣемъ: бѣолѣбѣа высотѣ, смиренѣмѣдрѣа
 начертѣнѣе, лѣстѣвѣце добродѣтели, ѣваннѣкѣе бѣоглѣе, нѣсѣ ѣхѣе собрѣлѣа ѣсѣ
 здѣ, совершѣ ѣ тѣамъ въ чѣсти сѣсѣемъхъ.

Глѣсъ дѣ. Тогѣже:

Тѣ на землѣ ѣгѣльски пожѣвъ, прѣбне, ѣуднѣлѣа ѣсѣ зрѣцѣхъ тѣа:
 на нѣсѣа прѣстѣвлѣа ѣсѣ дѣхомъ, ѡчѣ: со безплѣтнѣми лѣки
 лѣкѣа, слѣвне: тѣло же твое трѣдолѣбное, ѣакѣ црѣкѣю порфѣрѣ нѣмъ
 ѡстаѣлѣа ѣсѣ. тѣмѣе ѣ црѣковь бѣомѣре рѣдѣетѣа, ѣже ѡ любѣ
 воздѣнѣлѣа ѣсѣ, бѣобѣженне. мѣ же чѣда твое ѡбѣстоѣще ѣ ѣ лѣбѣзѣюще,
 вопѣемъ: ѡчѣ нѣшъ, ѣваннѣкѣе бѣомѣдре, ѣакѣ прѣемъй дерзновѣнѣе ко хрѣтѣ,
 стѣдо твое сѣе назнѣрѣй, ѣ въ дѣнь сѣднѣй деснѣе стоѣнѣе ѣспросѣ, мѣтѣами
 твоеѣми.

Глѣсъ ѣ. [Творѣнѣе] ѣнтѣнѣево:

Прѣидѣте монашѣствѣющѣхъ мнѣжѣства днѣсь, прѣидѣте возрѣдѣемѣа
 ѣ възвѣселѣмѣа, ѣбо чѣтнѣе торжѣствѣо возѣлѣа нѣмъ, бѣгонѣснагѣ
 ѡцѣа нѣшегѣ ѣваннѣкѣа, прѣенѣпѣамѣтнагѣ: тѣой во ѡ землѣ днѣсь кѣ
 нѣсѣмъ шѣствѣе творѣтѣа, нѣвлѣзненѣ стѣзѣ ѡбѣрѣтѣа, непѣрѣчнѣагѣ рѣди
 жѣтѣльствѣа, ѣ нѣнѣ прѣдѣстоѣтѣа прѣтѣолѣ трѣѣпѣстѣснагѣ ѣ неразѣдѣльнагѣ
 бѣжѣтѣа держѣвы: сѣмѣ возопѣемъ: рѣдѣнѣа, рѣчѣнѣю нѣнзрѣчѣннѣхъ,
 ѡтрѣсѣнѣый мимоходѣщаа ѡ мѣслѣй възвѣшѣа¹⁰⁴ бѣомѣслѣемъ:
 рѣдѣнѣа, монахѣвъ настѣвнѣче мѣдрѣй, ѣмнѣе ѣакѣ гѣрѣа дѣвѣнѣскѣю
 пѣстѣнѣю сотворѣвъ, въ нѣйже пожѣвъ, зѣрѣало вѣсѣмъ бѣвъ. тѣмѣе, ѡчѣ
 достѣхѣальне, молѣ ѡ вѣсѣхъ совершѣющѣхъ вѣрнѣа твое вѣчѣтнѣе
 торжѣствѣо.

Глава, глѣсъ ѣ. [Творѣнѣе] ѣнтѣнѣево:

^{104*} у изворнику: възвѣшѣа¹⁰⁴.

Рострѣбимъ трѣбою пѣсней, собравшесѧ хрѣтолюбивыхъ мно́жество, въ молебное торжество бѣгоноснагѡ ѿца́: црїе ѿ кнѣзи да стекѹтсѧ, ѿ ѡбладавшаго страстьми да днѣѡтсѧ доблести, монашестїи лицы [да принѡсѡтсѧ]*¹⁰⁵ похвалѹ, пѣстыри ѿ оҹчи́тели добрагѡ пѣстыря да восхваляѡтсѧ, бѣголюбїа исто́чникъ добродѣтелию кнѣпцѣ, смиреномѹдрїа стѡлпъ сїѡцїи, вѣры крѣпкое зава́ло, цркви свѣтїльникъ пресвѣтлый, по́стникѡвъ ѡбразъ ѿ печѡть ѿзвѣстнаѧ, мѹдрости ѡргѡнъ возглашающѣ бл҃гоцѣтїа великое та́инство, пѣстыннѡлюбнѹю гѡрицѹ, пока́нїа степѣнь, воздержѡнїа прѡвило, монахѡвъ красѡтѹ, прѣбныхъ оҹдоверѣнїе, восхваляюще сїце рцѣмъ: *Ѿ прѣбне (прѣбныхъ)*¹⁰⁶ ѿ бѣгобл҃женне іѡаннікіе, ѿче нашъ, оҹслѡши ны чѡда твоѡ тебѣ мола́щихсѧ, ѿ ѿзбѡви рабѣ твоѡ ѿ всѧкагѡ ѡбсто́анїа, мѡтѡвами твоѡми.

И ны́нѣ, бѣгѡродиченъ, [гласъ тойже]. [Творѣнїе] гѣрманѡво:

Рострѣбимъ трѣбою пѣснѣхъ: преклѡнишесѧ бо свѣ́ше всецр҃їца мѣти дѣѧ, бл҃гѣньми вѣнчаѡѡтсѧ воспѣвающихъ ю. црїе ѿ кнѣзи да стекѹтсѧ, ѿ цр҃ице да восплѣщѹтсѧ [въ] пѣснѣхъ, црѡ рѡждашей, ѿже смѣртїю ѡдержи́мыѧ пѣрѡѣ, разрѣши́ти члѣѡколѡбенѡ бл҃говоли́вшаго. пѣстырїе ѿ оҹчи́тели, добрагѡ пѣстыря прѣчѹтѹю мѣрь соше́дшесѧ восхва́лимъ: златѡза́рный свѣщникъ, свѣтѡно́сный ѡблакъ, нѣсѧ простра́ннѣишѹ, ѡдѹшевлѣ́нный кѣѡтѹ, ѡгнезрѡченъ влѣченъ прѣтѡлѹ, маннопрїѣмнѹю златѹю ста́мнѹ, за́ключѣннѹю сло́ва двѣрь, всѣхъ хрѣті́анъ приѡѡжнїце, пѣсньми бѣгогласными похва́ляюще, сїце рцѣмъ: пала́то сло́ва, спѡдѡби насъ смире́нныхъ нѣнагѡ цр҃тѡѧ, ничтѡ́же бо невозмѡ́жно ходѡтайствѹ твоѡмѹ.

На стїхѡвнѣ: стїхїры, гласъ Ѣ, самогласны. [Творѣнїе] ѡнтѡнїеѡво:

Радѹйсѧ, прѣжде неплѡдіемъ бола́цѧ, ѿ разбѡйникѡмъ вертѣпѹ бывшаѧ, дѣвнческаѧ пѣсты́не, ны́нѣ же бл҃гочадіемъ цѣѡтѹщи, ѿ прѣчѹднѹю цркви бѣгомѣре въ себѣ зрїши, ѿ въ ней трѹдолюбное неѡтлѣнїемъ цѣѡтѹщее тѣло, бѣгоноснагѡ ѿца́ нашего іѡаннікіа, ѿже тѡ

¹⁰⁵* нема у изворнику, наш додатак ради осмишљавања. Или: плѣтѹтсѧ.

¹⁰⁶* у изворнику после речи рцѣмъ стоїи: Ѿ прѣбныхъ. Ми смо испремѣштали ради осмишљавања, а може се и изоставити реч у заградама.

жнлѣще бѣолюбѣвыхъ подвижниковъ*¹⁰⁷ содѣла: ѣмѣже монашестѣи лѣцы
сошѣдшесѣ копіемъ: спѣай насъ, прѣбне, ѿ всѣхъ бѣдъ, мѣтвами твоимъ.

Стѣхъ: Блѣженъ мѣжъ боаѣа гдѣа, * въ заповѣдехъ ѣгѣ вохѣщетъ
сѣла.*¹⁰⁸

(А) радѣетсѣ днѣсь прѣчѣтнаѣ бѣжѣа мѣре црѣковь, имѣющѣи (тѣа)
рачѣтелѣа тѣло,*¹⁰⁹ стѣдо же монахѣвъ да веселѣтсѣа, таковаго ѿцѣа
нѣ оуѣтелѣа оуѣченицы бѣвшѣе, сѣй во свѣтлыѣа пѣдвигѣи показѣа, пѣтъ ѣвлѣа
всѣмъ: по немѣже хѣдимъ достѣгнемъ свѣтъ всѣдѣтельныѣа тѣцы, ѣгѣже
бѣждѣ дѣхѣбный нѣнѣ имѣтъ: ѣмѣже копіемъ: ѿѣе ѣваннѣкѣе мѣдре, спѣи
нѣ чѣда твоѣа, мѣтвами твоимъ.

Стѣхъ: Чѣтна прѣдъ гдѣемъ * смѣртъ прѣбныхъ ѣгѣ.*¹¹⁰

Радѣшсѣа, прѣбне нѣ бѣгонѣсѣе ѿѣе насъ, ѣваннѣкѣе мѣдре, ѿстроѣе жнѣтѣе
нѣзбравѣый на землѣи вѣременнѣе, вѣнрѣа [кѣ] вѣдѣцымъ
воспрѣѣтѣамъ, слѣвне, ѣже гдѣ дѣрѣетъ возлюбѣлымъ ѣгѣ: тѣмъже ѣакъ
рачѣтель сѣгѣ, воспрѣѣа ѣсѣ желѣющѣа, ѣгѣже нѣ намъ оуѣдѣнѣти молѣсѣа
прѣхѣальнѣе, ѣакъ да хѣдѣтайствомъ твоимъ спѣсѣнѣи вѣдемъ, нѣ сѣа твоѣо
копіемъ: бѣже насъ, слѣва тѣбѣ. **Слѣва, глѣсѣ дѣ. [Тѣорѣнѣе] ѣнтѣнѣево:**

Розсѣа днѣсь слѣвнаѣа пѣмѣтъ бѣгонѣснагѣа ѿцѣа насѣгѣа, прѣндѣте оуѣбо
пѣзднѣолюбѣцы, нѣ монашестѣи соверѣтсѣа лѣцы, похвалѣ насѣ
оуѣбѣжѣющѣе, во всѣчѣтнѣй дѣнь оуѣпѣнѣа ѣгѣ возрѣдѣемсѣа нѣ возвеселѣмсѣа,
пѣдвигѣи нѣ тѣдѣа ѣгѣ поминѣющѣе, нѣ ревнѣющѣе дѣѣнѣсѣмъ ѣбо сѣй на землѣи
зрѣмый ѣгѣа во плѣти бѣбѣа, нѣнѣе же на нѣсѣи (ѣакъ) дѣхомъ веселѣтсѣа
со дѣхи прѣбныхъ: тѣло же чѣдѣсѣи тѣчѣа, нѣ нѣтѣлѣнѣемъ сѣѣющѣо, ѣакъ
нѣкрѣдомѣе сокрѣбнѣе намъ дарѣвалъ ѣсѣи, ѣмъже црѣковь бѣомѣре красѣетсѣа,
ѣакъ црѣкою ѣдѣѣвшѣа порфѣрою: мы же, чѣда твоѣа, ѣвѣстоѣщѣе грѣбѣа,
въ нѣмъже лѣжѣтъ тѣдѣолюбѣныѣ*¹¹¹ мѣщѣи [твоѣа], лѣбѣзѣющѣе нѣ глѣбѣющѣе

^{107*} у изворнику: подвижнѣхъ.

^{108*} Пс. 111,1.

^{109*} у изворнику: тѣла. Можда погрѣшно очитано, па би могло: цѣла.

^{110*} Пс. 115,6.

^{111*} или: любѣотѣдѣныѣ.

[мóлимъ тѧ]:*¹¹² Ѽче нѧшъ іоаннікіе бл҃женне, назирѧй нѧсъ, чѧда твоѧ, ѿ
ѿ бѣдъ ѡзбавлѧй, ѿ [вх] дѣнь сѣднѣй ѡзбави ѿ ѡсѣжденїѧ вѣчнаго,
мѡлтвами твоими. **И нынѣ, вѣгородиченъ, [гласъ тойже]:**

Свѣщє нед҃гасїмаа, прѣтоле предѣвнѣй, прѣчѣтаа вл҃чце, моли сїстїса
дѣшѧмъ нѧшымъ.

На бл҃гвѣнїи хл҃евоу: тропѧрь прѣбнаго, гласъ ҃:
[Добродѣтелю славне возвысѣса:] [Дважды.]

[Пїсанъ на малѣй вечерни.]

И Б҃же дѣо: [сѣднѣи.]*¹¹³

НА УТРЕНИ.

На Б҃гъ, гд҃ь: тропѧрь прѣбнаго, гласъ ҃:
[Добродѣтелю славне возвысѣса:] [Дважды.]

Слава, ѿ нынѣ, вѣгородиченъ, [гласъ тойже]:
Радѣйсѧ двѣре гд҃на:

По ѧ-и стїхологїи: сѣдѧленъ, гласъ ѧ.
Пѣ: Грѣбъ твоѣй, сїце:

Роздержанїю нал҃чѣса, прошѣлъ єси подвиговъ тѣснотѣ, ѿ ѧже*¹¹⁴
ѡзбавѣлъ єси, мзда въздаѧнїѧ прѣснопрѣбывающѣмъ: [ѿ] славу
оулачѣлъ єси, сѣже насыщѧса іоаннікіе Ѽче нѧшъ. слава оукрѣпѣвшемъ
тѧ на врагѣ, слава тѧ страстѣмъ ѡбладѧтеле сотворѣшемъ, слава
прослѧвѣвшемъ тѧ на земли ѿ на нѣсѣ, сѣднѣмъ бѣ нѧшемъ. [Дважды.]

Слава, ѿ нынѣ, вѣгородиченъ, [гласъ тойже]:

Ѽ корене іесѣова, ѿ ѿ чресла дѣдовыхъ, ѿ боку же прѣвнѣмъ ѧнны
прозвѣла єси, б҃же, ѿ ѧкѡ невраѧннаа земля процвѣла єси класъ
животѧ, дѣо, ѡбезначальнаго ѿца ѿ дх҃а сїѧ: сѣгоже моли бѣобл҃гѣтнаа,
даровѧти нѧмъ вѣлю мѡлѣ.

¹¹²* нема у изворнику, наш додатак ради осмишљавања.

¹¹³* у изворнику после овог стоји и: На [мѡломъ] повечерїи: По ѧ-мъ трисѣѣмъ, конѧкъ прѣбнаго.

¹¹⁴* у изворнику: ѧже, или: ѧже.

По кѣ-й стѣхологѣи: сѣдѣленъ, гласъ д. [Глаголю] подобенъ:

Звѣнію гдѣ твоегѡ послѣдовавъ, міра прешедѣвъ краінахъ и плѣти сладоушна[хъ] ѿнюдѣ возненавидѣвъ, крѣтъ вземъ безмолвію оустремивша, къ нѣмже мѣсль вездѣ бѣгъ оуправленъ имѣа, ѣмѣже ѣако вѣрный рабъ вѣрнѡ послужилъ єси. тѣмже той дарова тебѣ нѣное црѣствіе, іоаннікѣе ѿче нашъ, молиша ѡ душѣхъ нашихъ. [Дважды.]

Глаголю, и нынѣ, вѣтородиченъ, [гласъ тойже]:

Рѣдѣще вѣліе тѣнство сѣбѣшесѣа, дѣо мрїе, на тебѣ: и величѣюще воистиннѣ [тѣа], бѣгъ сѣщю, и по рѣствѣ ѣблѣшюсѣа дѣбъ, и соглашенъ вопіемъ ти: єгоже родила єси, безневѣстнаа, моли ѣако вѣкѣ вѣдѣхъ, ѣако да прошеніемъ нашихъ приклонитъ оѣхо свое, и спсѣтъ ны мѣтвами твоими, принодѣо.

По полѣелѣи: сѣдѣленъ, гласъ ѣ.

По: Премѣрости:

Бжѣтвенномѣ велѣнію повинѣсѣа, міра краінахъ ѿнюдѣ возненавидѣвъ, всѣа ѣако прѣхъ [в]мѣнівъ, богатство бо нищымъ раздалъ єси, сѣми бо ѣако добръ хдѣожникъ вѣчнаа стѣжалъ єси, єгда бо пѣстыню безмолвное ѡверѣтъ жнѣще, въ нѣнже ѣггѣльски пожилъ єси, и сѣю ѣако градъ сотворилъ єси, тогда мзда твоѡ ѡверѣла єси, вѣоблѣженне іоаннікѣе, ѿче нашъ: моли хрѣта бѣа, согрѣшеній ѡставленіе даровати, прѣздѣующымъ любовію сѣбѣо пѣмѣть твою.

Глаголю, гласъ тойже:

Оѣмъ твоѡ вперѣла єси горѣ, прѣбне, [мѣрекѣа] пристѣстѣа ѡтрѣсѣла єси, воѡа дѣхомъ стѣсти повѣдѣвъ, члѣвѣкъ єстествомъ ѣггѣлъ же житіемъ бѣла єси, ѣхже радѣсѣа зрѣши, и свѣтлостію ѡсѣанъ непристѣпноу. тѣмже вопіемъ ти: вѣносе іоаннікѣе, ѿче нашъ, моли хрѣта бѣа, согрѣшеній ѡставленіе подати, чѣдѣщимъ любовію сѣбѣо пѣмѣть твою.

И нынѣ, вѣтородиченъ, [гласъ тойже]:

Іѡкѡ дѣѡ ѡ єдинѡ [вѡ] женѡхѡ, тѣ безсѣмене рѡждшѡю бѣа плѡтїю, [всѡ] рѡди оубѣжѡемѡ члѣвѣчестїи: ѿгнѡ бо вселїсѡ вѡ тѣ бжѣтѣа, ѡ ѡкѡ млнца доиши зиждїтелѡ ѡ гдѡ. тѣмѡ аггѣльскїи ѡ члѣвѣческїи рѡдѡ, достѡишѡ славишѡ всесѣбѡе ржѣтѡ тѡе, ѡ соглѡснѡ вопїемѡ тїи: молї хрѣтѡ бѣа, прегрѣшенїи ѡставлєніє дарѡвѡти, поклонѡящымсѡ вѣрою пресѣбѡмѡ ржѣтѡ тѡемѡ.

Тѡже: степенна, ѡ-ѡ антїфѡнѡ, дѡ-гѡ глѡса.

Прокїменѡ, глѡсѡ дѡ:

Чтѡна предѡ гдѡмѡ * смѣртѣ прѣбныхѡ єгѡ.*¹¹⁵

Стїхѡ: Чтѡ воздѡмѡ гдѡви ѡ всѣхѡ, * ѡже воздѡдѡ мнѡ.*¹¹⁶

Бсѡкое дыхѡніє:

Ѣѡліє [ѡ] матѡдѡеа, зачѡло мѡг.*¹¹⁷

По ѡ-мѡ псалмѣ: стїхїра, глѡсѡ Ѣ:

Ресѣтѡе тѡе оуспєніє прѡздѡящѡе, ѿчѡ прѣбнѡе, вѡ црѣковѣ бжѣю [в]ходѡщѡе, пѡмѡть тѡю почнтѡемѡ, пѡдвїги помнїѡщѡе ѡ трѡды тѡѡ, тѣ восхвалѡемѡ дѡбрыхѡ дѣлатѡелѡ, ѡ вопїемѡ тїи: бѣгонѡсе ѿчѡ нѡшѡ, достѡхѡальнѡ іѡаннікіє, прѡблѡженнѡ, молїсѡ хрѣтѡ ѡ прѣчѣтѣи єгѡ мѣри, дарѡвѡти нѡмѡ вѡлію млѣть.

Вѡнѡнѡ вѣѣ, со ірѡмосѡмѡ, на Ѣ: ѡ прѣбнагѡ, на ѡ.

Вѡнѡнѡ прѣбнагѡ, глѡсѡ ѡ.

[Тѡрєніє антѡнїа монаха.]

Пѣснь ѡ. Ірѡмосѡ:

Вѡдѡ прѡшѡдѡ ѡкѡ єѡшѡ, ѡ єгѡпетскагѡ єлѡ ѡзѡѣжѡвѡ, іѡльтѡннѡнѡ вопїѡше: ѡзѡвѡитѡлю ѡ бѣѡ нѡшемѡ поїмѡ.

Прпѣвѡ: Прѣбнѡе ѿчѡ іѡаннікіє, молї бѣа ѡ нѡсѡ.

¹¹⁵* Пс. 115,6.

¹¹⁶* Пс. 115,3.

¹¹⁷* видѡти у прѡходнѡї службї.

Іоаннікїе, испроси ми сілѣ хваленїа, ѣкѡ да похвалю тѣ хрїстоѡа тѣпла
Ірачїтелеа, ѡ моегѡ представтелеа великаго, бѣоблженне.

Великое раченїе, ко влцѣ вѣхъ хрїстѣ бѣѣ ѡмѣа, славне, ѡ (ѣже)*¹¹⁸
Сегѡ красотѣ зрѣти возжелавъ, прѣрочеки [въ] пѣтїни ѡбитати
*ѡзбѡлихъ єси,*¹¹⁹ іоаннікїе.

Завѣда добродѣтелѣмъ твоимъ брагъ, ѡбычныа хїтровоути
оупотребїи:*¹²⁰ но єѣа вѣа разрѣшилъ єси, оукрѣпляющѣ тѣ хрїстѣ,
іоаннікїе мѡдре.

Бѣгородиченъ:

Всѣмъ ѡже тѣа, вѣѣ, не исповѣдѣтѣа, дѣо ѣтаа: со исповѣдѣющимъ
тѣа чѣсти не ѡмѣа, влцѣ.

Катавасїа: по оукрѣпѣ.*¹²¹

Пѣснь г. Ірмосъ:

Нѣнагѡ крѣга верховѣорче, гдїи, ѡ цркви зиждїтелю, тѣи менѣ оутверди
въ любви твоєй, желанїи краю, вѣрныхъ оутвержденїе, єдинѣ члѣвколѡбче.

Послѣшавъ гл҃голюща хрїстѣа, ѡже рече: гради по мнѣ, ѡставилъ єси
прехѡдѣщаа мїра сегѡ, ѡцѣа желѣмаа, ѡ ѣкѡ достѡйномъ ѡнѣа
тѣвѣ [сїѣ] дарѡа, прѣбне.

Іѣкѡ непорѡченъ ходилъ єси пѣтѣмъ гдїимъ, блженъ воїстиннѣ
мѡжъ былъ єси, іоаннікїе: прѣбныхъ похвалѡ, мїрѣ свѣтїло
ѡзвѣстѡе, ѡ оукрашенїе.

Оукрѣпївъ оумъ сілоу дѣха, ѡ страсти тѣлѣсныа покорївъ,
безстрастїемъ сїѣа ѡ добродѣтелю оукрашѣа, сдѣбѣа вѣнцы
*оукрѣпїлъ єси*¹²² ѡ вседержїтельныа деснїцы, іоаннікїе.

Бѣгородиченъ:

Прїидїте, всї вѣрнїи, соглаенѡ со архѣглѡмъ дѣѣ вопїемъ: радѣа,
блг҃тнаа вѣѣ, гдїи єа тобѡю.

¹¹⁸* сувишно.

¹¹⁹* у изворнику: ѡзбѡлихъ.

¹²⁰* у изворнику: оупотребїи.

¹²¹* у левої маргини рукописа: **Катавасїа: Ѧвѣрзѣ оукрѣ моѣа:** но како је ова служба овде премештена са 17. јула на 2. децембар, пева се друга Катавасїа: **Хрїстѣа раждаѣтѣа, славити:**

¹²²* у изворнику: оукрѣпїлъ.

Гѣдѣленз, глагыз ѿ.

Пѣ: Премѣрости ѿ слова:

Нензгѣгѡланнѡа зрѣ доброты оумомъ, сѣхъ возжелѣвъ ѿмѣти
взодѣлїе, ѿче прѣбне, ѿ разѡмѣвъ ѣкѡ ѡбразъ міра [сегѡ]
преходитъ вѣкорѣ, вѣмъ мѣрѣмъ оукрашѣніа ѡрїнѣвъ, мѡлѣвъ ѿзѣжѣвъ,
вѣзмѡлѣю ѡбѣдѣмъ, прїснѡ [вѣ] мѣтѣхъ ѿ постѣхъ пребывѣмъ,
достѡславне, ѣкѡ лѣствїцею къ нѣсѣ *прїблїжнѣмъ сѣмъ,¹²³ тѣмъже тѣбѣ
дарѡвѣ гдѣ, ѣмъ взыскѣмъ сѣмъ. сегѡ радѣ вѡпїемъ тѣ: іѡаннікіе, ѿче нашъ,
молѣ хрїстѣ бѣ, согрѣшѣніи ѡстѣвлѣніе дарѡвѣти, совершѣющѣмъ вѣрою
всѣтѡе тѡе оупенїе. [Дѣжды.] Глава, ѿ нынѣ, бѣорѡдиченъ, [глагыз тѡйже]:

Мыслѣннаа вратѣ жїзни, прѣчѣмъ вѣе, прїтекѣющѣмъ къ тѣбѣ
вѣрою ѿзѣвѣмъ ѡ вѣдъ: да славѣмъ прѣтѡе рѣтѣвѡ тѡе, во сїсѣніе
дѣшъ нашѣхъ.

Пѣснь ѡ. Ірмѡсъ:

Оуслѣбѣхъ, гдѣ, смѡтрѣніа тѡегѡ тѣнствѡ, разѡмѣхъ дѣла тѡѣ, ѿ
прослѣвѣхъ тѡе бѣтѣвѡ.

Семѣ послѣдовавъ, ѣмъ тѣбѣ радѣ бѣвъ члѣвѣкъ, (ѿ)¹²⁴ крѡтѡстїю
сегѡ *ревновѣмъ сѣмъ,¹²⁵ ѿ стрѣнствѡванїемъ, прѣхѣлѣмъ.

Тѣсноуѣ вѣмене, ѿ ѡстрѡуѣ жїтїа ѿзѡлѣмъ, прѣбне, вѣчнѡю
сѣхъ радѣ славѣ вѡспрїемъ, достѡславне іѡаннікіе, вѣдѣ прѣтѣмъ
тѣрѣѣ ѡ сїсѣніи моѣмъ тѣплѣмъ ходѣтай, ѣкѡ да сѣ тѡбѡю вѡспѡмъ: сѣмъ
сѣмъ гдѣ.

Бѣорѡдиченъ:

Млѣтъ тѡѡ покажѣ дѣѡ на мнѣ недѡстѡйствѣмъ, сѣдѣ сѣмъ тѡѡ
сѣдѣмъ мѣрѣ ѿ мнѣ, ѿ ѿзѣвѣмъ мѣмъ мѣчѣніа, вѣе.

Пѣснь ѡ. Ірмѡсъ:

Просѣтѣмъ насъ повѣлѣніи тѡѡмѣ гдѣ, ѿ мѣшцею тѡѡю вѣсѡкою,
тѡѡмъ мѣрѣмъ подѣждѣ намъ, члѣвѣколѣбѣе.

¹²³* у изворнику: прїблїжѣмъ.

¹²⁴* сувишно.

¹²⁵* у изворнику: ревновѣмъ.

^{129*} у изворнику: њсточѣваѡ.

Кондакъ, гласъ ѿ:

(Ѧкв)*130 вѣтвенныхъ велѣній теплій хранителю, ѿ сѣлѣжителю всензрѣдній, славы зрѣтелю приносѣщныа, аггловъ собесѣдникъ, прѣбныхъ похвалѣ ѿ оукрашеніе, іѡаннікіе ѿче нашъ, спсѣи стадо твоѣ ѿ волкѣвъ расхищеніа, да зовѣмъ ти: радѣица, предстателю [нашъ] теплѣйшій. **Ікогъ:**

Ѧки свѣзда преминѣвъ широтѣ сладострастїа, оѣзкѣю ѡбѣмъ скѣрби поплнѣю стезю, по ней шестествовавъ терпѣливѣ, ѡбѣзда(ов)аа свирѣпство*131 плѣти, сеа движѣніа ѿскоренїа, чѣстными мѣтвнами, колѣнопреклоненїемъ, бѣдѣнемъ, постѣмъ ѿ всѣхъ оѣдрѣченїи, воздвижаа дѣхѣ побѣдоноснѣу славу, ѡ сѣмъ во тѣснѣи положивъ, ѣже сѣмѣ ѡакъ безсмертнѣмъ, вмѣстѣу славы дѣбраа стѣжати: сего ради прїаа ѣснѣ дѣбраа, ѡакъ дѣбрыма ревнѣа, сїа ѿпроснѣ всѣмъ вопїющымъ ти: радѣица, іѡаннікіе ѿче нашъ, ѿ предстателю теплѣйшій.

Пѣснь 3. Ірмосъ:

Ѧ іѡанѣ дошѣдше ѿтроцы въ вавѣлонѣ иногда, вѣрою трѣческою пламень пѣщный попрѣша, поѣще: ѿцѣвъ бже, блгѣенъ ѣснѣ.

Провѣдѣвъ твоѣ ѿ юности неѣклонное раченіе, хрѣтѣс, (ѿ)*132 дарова тебѣ возмѣдїе, жнзнь сѣдѣю, тѣмъже радѣица поѣши: ѿцѣвъ бже, блгѣенъ ѣснѣ.

Порожденіе сѣо ѿ воспитанїе бѣаа ѣснѣ, прѣбне, прѣбнѣ ѿ сѣу жнзнь на земли скончалъ ѣснѣ, іѡаннікіе, на нѣсѣхъ бѣу предстоиши, ѿ радѣица поѣши: ѿцѣвъ бже, блгѣенъ ѣснѣ.

Бсѣа сокрѣшилъ ѣснѣ стрѣлы мѣсленныхъ [врагѣвъ]*133 знаменїемъ крѣпнымъ, неврединѣ прешѣлъ ѣснѣ море воздержанїа: радѣица, блѣцѣ зовѣши: ѿцѣвъ бже, блгѣенъ ѣснѣ. **Бѣорѣченъ:**

130* сувишно.

131* у изворнику: свирѣпость.

132* сувишно.

133* нема у изворнику, наш додатак ради осмишљавања.

Тріє ѿтроцы дрѣвле, посредѣ пламене въ пѣщи невредѣни
 прообразовашъ неплѣнныа ржѣтвѣ твоє, бѣе: мы же, недоумѣющеса
 взываемъ: Ѿцѣвъ бже, блгвѣнъ ѣси.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Црѣ нѣнаго, ѣгоже поютъ вѣнъ агглыстѣн, хвалите ѿ превозносите во
 всѣхъ вѣки.

Икоже оуслышавъ житіє твоє бѣолюбное, блгочѣивый георгій,
 самодѣржець єрвскій, радѣша притѣкъ [къ тебѣ]*¹³⁴ ѿ лобызѣ*¹³⁵
 тѣ*¹³⁶ іоаннікїе, возсылаа [хвалѣ]*¹³⁷ гдѣ съ тобою во всѣхъ вѣки.

Монашескаа жилища чѣднаа воздвѣгъ ѣси, ѿче, ѿ въ нѣхъ
 прїенъ пѣніе всетворѣ *возносіа ѣси:*¹³⁸ ѣмѣже нынѣ
 предстоа со агглы радѣша, насъ поминай.

Црковь бѣомѣре радѣетса, содержѣщи въ себѣ неискѣдное сокровище,
 многогрѣдное тѣло твоє, іоаннікїе, прѣбныхъ похвало ѿ
 оукрашеніе.

Бѣгородиченъ:

Оцѣ блговоли, слово плоть бысть, ѿсѣненіемъ всетѣгъ дѣла, ѿ
 вселіа во оутрѣбѣ твою, дѣо: ѣгоже величѣюще, тебѣ оублѣжаемъ,
 бѣе, мѣти живота.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Вѣистиннѣ бѣѣ тѣа исповѣдемъ, іпсѣннѣ тобою, дѣо чѣтаа, съ
 безплѣтными лики тѣа величѣюще.

Прїидите совершѣтеса подвиговъ рачѣтеліе, пѣсньми оублѣжѣмъ нынѣ
 просїавшю пѣмать бѣоноснѣа Ѿцѣа нашегъ, ѿже любвѣ ради
 бжѣтвенныхъ чѣднѣа пѣдвиги показѣвъ, (ѿ)*¹³⁹ вѣнцѣмъ повѣды оублѣжѣа
 ѿ побѣдоноснѣа деснѣцы влчнѣа: того молѣ, іоаннікїе ѿче, [ѿ] ѣже
 намъ дѣти раа селеніе.

¹³⁴* нема у изворнику, наш додатак ради осмишљавања.

¹³⁵* у изворнику: лобызѣа.

¹³⁶* у изворнику: ѣа ?

¹³⁷* нема у изворнику, наш додатак ради осмишљавања.

¹³⁸* у изворнику: возносіа.

¹³⁹* сувишно.

Бѣрныхъ мно́жества соверѣтсѧ, мона́ховъ ли́цы стецы́тсѧ, хвалѹ
бѣѹ возда́дѣмъ, ѣ́акѡ [вѣ] пѡ́зднѧа лѣ́та ѿбразъ бѣолю́бїѧ показѧ
на́мъ, ѿ вѣры прѡ́вѣдѹ ѣ́вѣн, ѣ́мѹже во́пїемъ: мѣ́твами гдѣи прѣбнагѡ
о́угѡдника твоегѡ, бѣгоно́снагѡ ѿца́ на́шегѡ іѡаннікѣа, спсѣи ѿ по́мїлѹи
на́сѧ.

Согла́снѡ днѣсь прѣ́зднѣмъ бѣгоно́снагѡ ѿца́ на́шегѡ радостотворнѹю
па́мѧть, ѣ́бо па́че чѣ́ственнагѡ свѣ́та сї́ѧетъ, вѣ́лїкѧа
дѹшегѹбнѣ́льнѧа стра́стїи ѡ́ражѧетъ, ѣ́мѹже бѣ́гоу́чїгѡвѹхъ мно́жество,
стѣ́кшесѧ во́пїемъ: ра́дѹйсѧ, прѣ́бне ѿ́че іѡаннікѣе, дѣвнчскѣй вели́кїй
свѣ́тїльниче, ѿ мона́ховъ мѹ́дрыхъ настѡ́вниче.

Се́чїтнѡе твое́ о́упенїе прѣ́зднѹюще, ѿ́че прѣ́бне, восхва́лѧемъ*¹⁴⁰
пѡ́двїги ѿ трѹ́ды твоѡ, ѿ тѧ вѣ́мы ѣ́мѹща дерзновѣ́нїе ко хрѣ́стѹ бѣѹ:
мѣ́тва на́мъ того́ сотвори, іѡаннікѣе, вѣ́ дѣнь іспыта́нїѧ. **Бѣ́гѡродиченъ:**

Бо́истиннѹ, вѣ́че, стра́нное та́инство на тебе́ свѣ́стсѧ, ѣ́гда бра́кѹ
непрѣча́стнѧа, во о́утрѡбѣ́ зачѣ́нши сї́ѧ: ѣ́же ѡ́ца, прѣ́жде вѣ́кѡ,
безъ мѣ́ре роди́сѧ.*¹⁴¹ ѣ́го́же моли, мѣ́ти дѣ́во, спсѣ́ти на́сѧ ѣ́акѡ мѣ́тнѡвѧ.

Свѣ́тїленъ:

Блѣ́жннѧа жї́зни насла́ждѣнїе возжелѡ́вѧ, прѣ́бне, прехо́дѧщїѧ*¹⁴²
ѡ́рїи́дѡвѧ, ѿ́че, добродѣ́телей лѣ́ствицею на нѣ́сѧ *возше́лѧ ѣ́сї*¹⁴³
ра́дѡсѧ: на́сѧ помїна́й восхва́лѧющнхъ*¹⁴⁴ тѧ, іѡаннікѣе бѣ́гомѹ́дре. [Два́жды.]

Сла́ва, ѿ ны́нѣ, бѣ́гѡродиченъ:

Блѣ́жное чре́во твое́, вѣ́че, вмѣ́стїи́вшее на́ше і́збавлѣ́нїе: ѿ стѣ́лѧ
со́щїи твоѡ, ѣ́мнїже до́нѧ ѣ́сї пнѣ́ющаго вѣ́л: тѣ́мїже тѧ
о́ублѣ́жѧемъ, дѣ́во, мѣ́ти гдѣ́на.

¹⁴⁰* у изворнику: восхва́лѧюще.

¹⁴¹* у изворнику: ро́ждѣ́йсѧ.

¹⁴²* или: прехо́дѧщїѹ ?

¹⁴³* у изворнику: возше́лѧ.

¹⁴⁴* у изворнику: восхва́лѧющнхъ. Можда би требало: вѣ́л[хъ] хва́лѧющнхъ.

На хвалѣтехъ: стѣхѣры, на ѧ, гласъ ѧ. Самогласны.
[Творѣніе антѡніа діакона.]

Рышнихъ ѣца, нѣжнюю славу ѡставилъ [ѣи] Ѣще, крѣтъ твоѣ на
рамо свое взѣмъ: ѿ юности хрѣтъ последовалъ ѣи, помысломъ
невозвратнымъ, бѣженне, всѧ ѣгѡ ради презрѣвъ бжѣтвенныхъ любвѣ,
нынѣ всѧ ѣмаша ѣгѡ дарованіемъ: всѣмъ испосѣ вѣчное наслажденіе,
вѣрою тѧ бѣжающимъ, и стѣе твоѣ оуспѣніе совершающимъ. [Дважды.]

Рзѣмъ крѣтъ хрѣтовъ, семѡ последовавъ, и въ горѧхъ вселѣся ѣи:
добродѣтель оумножая, оумъ къ бгѡ возносѧ, созерцаѧ тогѡ
славу, со страстѣми брався покорѣлъ ѣи дхѡ ѧ, стрѣлы врагѡвъ
сокрѣшая непобѣдимымъ ѡрѣжіемъ, побѣдоносѣцъ бывъ, и вѣнѣцъ
побѣды прѣемъ, въ нѣнѡ вселѣся ѣи красотѡ, и дѣже поминѧ насъ
празднующихъ твоѣ преставленіе, бгомѡдре Ѣще нашъ, ѡаннікѣ пребѣженне.

Радѡйся и ликѡи дѣвѣиска пѣстыне, ѡстѣвшая ложеи своѧ,
жительствомъ бгонѡснагѡ ѡца нашегѡ, и саморасленными бѣлѣи
своими сего воспитѣвшая: радѡйся и ликѡи вжѣа мѣре храмѣ,
содержѣцій*¹⁴⁵ таковогѡ свѣтѣльника, [и дѣже]*¹⁴⁶ вселѣся бголюбѣзное
стадо монаховъ, бгомѡдраго пастыря стажавшее, ѡгонѣющаго волюки
мысленныхъ, и по смѣрти подающаго всѣмъ исцѣлѣніа, вѣрою
приходящимъ цѣлѣбнономѡ ѣгѡ грѡбѡ. ѣмѡже возопѣимъ: Ѣще нашъ
досточѡдне, ѡаннікѣ мѡдре, молѣ сѣа [хрѣта]*¹⁴⁷ и прѣчѣтѡ ѣгѡ мѣрь,
ѣакѡ да сѣсѣтъ дѡшы нашѧ. **Глава, гласъ 5. [Творѣніе] антѡніево:**

Радѡйся, свѣтѣльниче свѣтлый, сѣа добродѣтелей лѡчѣми, и
просвѣщаяи дѡшы вѣрныхъ. радѡйся, пѣстинолюбная гѡрлицѣ,
возлетѣвшая къ высотѣ воздержаніа. радѡйся, мѣтѣвы стѡлѣ
непоколебимый нападенѣми вражѣи. радѡйся, бгѡчѣтѣа хранѣтелю великѣи.
радѡйся, монашескихъ подвиговъ правило и звѣстѣишее. радѡйся, всѣхъ
вѣрныхъ великое оудобрѣніе. радѡйся, прѣбывшихъ похвалѡ и оукрашеніе.

¹⁴⁵* у изворнику: **содержѣщая.**

¹⁴⁶* нема у изворнику, наш додатак ради осмишљавања.

¹⁴⁷* нема у изворнику, наш додатак ради осмишљавања.

радѡйсѧ, ѿче нѡшѡ їѡаннїкїе бл҃женне, ѡ мѣтвенниче теплѣйшїѡ ѡ дѡшѡхѡ
нѡшнхѡ. **И нынѣ, вѣторѡдниченѡ, [гласѡ тѡйже]:**

Бѣе, ты ѣси лозѡ истиннаѧ, [возрастївшѧ нѡмѡ плѡдѡ животѡ,
птебѣ мѡлимсѧ, молисѧ бл҃гѡе *сѡ прѣбнымѡ їѡаннїкїемѡ,*¹⁴⁸
помнѡватисѧ дѡшѡмѡ нѡшымѡ.]

Гласѡсловїе великое, [ѡ ѡпѡстѡ].

НА ЛІТУРГІИ.

Бл҃женна прѣбнагѡ ѡ канѡна, пѣснь г-ѡ ѡ ѡ-ѡ.

Прокїменѡ, гласѡ ѡ:

Чтѡна предѡ гдѣмѡ * смѣртѡ прѣбныхѡ ѣгѡ.*¹⁴⁹

Ѣтїхѡ: Чтѡ воздѡмѡ гдѣви * ѡ вѡсѣхѡ, їѡже воздѡдѣ ми;*¹⁵⁰

Ѣплѡ кѡ галѡтѡмѡ, зачѡло [ѣтї].*¹⁵¹

Радѡїе, [ѣ,кѡ] плѡдѡ (же) дѡхѡвнѡѡ ѣсѡтѡ: любѡ, радѡстѡ, мїрѡ,
долготерпѣнїе, бл҃гѡтѡ, мїрдїе, вѣра, [кѡ] Крѡтѡстѡ, воздержѡнїе: на
ѡтаковѡхѡ нѣсѡтѡ законѡ. [кѡ] Ѣ ѡже хрїтѡвѡ ѣсѡтѡ, плѡтѡ распѡша
ѡ стѡрастѡмѡ ѡ похѡтѡмѡ. [кѡ] Ѣще живѣмѡ дѡхѡмѡ, дѡхѡмѡ ѡ да хѡдїмѡ. [кѡ]
Не выбѡмѡ тѡцѡславнї, дрѡгѡ дрѡга раздѡражѡюще, дрѡгѡ дрѡгѡ забѡдающе.
[ѡ,ѡ] Брѡтїе, ѡще ѡ впадѣтѡ члѡвѣкѡ вѡ нѣкое прегрѣшѣнїе, вѡ дѡхѡвнѡѡ
їсправлѡйтѡ таковѡгѡ дѡхѡмѡ крѡтѡстї: блѡдѡѡ себѣ, да не ѡ ты ѡскѡшенѡ
вѡдѣши. [кѡ] Дрѡгѡ дрѡга тѡгѡтѡ носїтѡ, ѡ тѡкѡ ѡспѡлнїтѡ законѡ хрїтѡвѡ.

[Ѣллиѡдїа, гласѡ ѡ:

**Ѣтїхѡ:] Бл҃женѡ мѡжѡ бѡѡйсѡ гдѡ, * вѡ заповѣдѡхѡ ѣгѡ вѡсхѡцѣтѡ
ѡтѡлѡ.*¹⁵²**

**Ѣтїхѡ: Гнѡльно на землѡ вѡдѣтѡ сѣмѡ ѣгѡ, * [рѡдѡ прѡвѡхѡ
бл҃гѡнїтѡ.*¹⁵³**

^{148*} замена уобичаѣенѡгѡ: ѡ сѣтїмѡ Ѣплѡ.

^{149*} Пс. 115,6.

^{150*} Пс. 115,3.

^{151*} Гал. 5,22-6,1 (зач. 213). У изворнїку погрѣшно очїтан брѡѡ зачѡла кѡје се чїта из Апѡстѡлаѡ.

^{152*} Пс. 111,1.

^{153*} Пс. 111,2.

Вѣліе ѡ матѣа, зачало мѣ.*¹⁵⁴

Прнчѣстенъ:

Въ пѣмѣтъ вѣчнѣю вѣдетъ прѣникъ, [ѡ слѣха слѣ не оубоитѣа.*¹⁵⁵

Конѣцъ ѡ бѣѣ слаба.

Изглед манастира Девич након разарања
у погрому од 17-19. марта 2004. године.

Изглед манастира Девич после најновије обнове (2004-2007. год.)

¹⁵⁴* видети на Јутрењу, одн. у предходној служби. Алилујар и Јеванђеље се не дају у изворнику.

¹⁵⁵* Пс. 111,6 и 7.

МЕСЕЦА ДЕЦЕМБРА, У 2. ДАН.*¹⁵⁶

**СПОМЕН СВЕТОГ И ПРЕПОДОБНОГ ОЦА НАШЕГ ЈОАНИКИЈА,
ДЕВИЧКОГ ЧУДОТВОРЦА.*^{157*158}**

Преподобни и богоносни отац наш Јоаникије, велики чудотворац Божји у нашем народу, родио се у пределима Српске Диоклитије (или Дукље),*¹⁵⁹ од родитеља побожних и имућних, но које он потом превазиђе побожношћу и богатством духовним. Родио се у другој половини 14. века и живео на заласку славног Српског царства и слободне државе, пред почетак страшног и многовековног ропства агарјанског, у које потом западе Српски род. Сигурно да је Промисао Божји хтео кроз светог Јоаникија да наговести и покаже верујућем народу Српском и свима православним хришћанима на Балкану, да је главна и битна слобода она духовна слобода, какву је стекао свети Јоаникије својим животом пред Богом и у Богу, и да сви ми православни хришћани на земљи треба да се најпре боримо за ту духовну, Христову слободу, без које свака друга слобода није права ни потпуна. Још је кроз светог Јоаникија чудотворца Бог хтео да покаже верним људима Својим да је Дух Божји свагда присутан међу хришћанима, и да Бог никада не напусти народ свој ако Му он остане веран до краја. И заиста је тако и било. Јер су православни Срби, потпомагани кроз многобројна искушења предугог ропства Турског благодатним и чудотворним присуством и дејством Божјим и светитеља Његовог Јоаникија Девичког, сачували своју веру и духовну слободу у Богу, а онда су са вером и помоћју Божјом стекли понова и своју националну и државну слободу.

Слободу своју у Господу, која се састоји у верном хоћењу и живљењу пред Богом у правди и истини и у недоступном творењу сваке заповести Божје, стекао је свети Јоаникије кроз многобројне богоугодне подвиге своје, који су само једином Богу били познати. Јер од ране младости своје он себе свег посвети Богу и животу за Бога, због чега и напусти свет и вреву светску и удаљи се у пустињу, то јест у једну забачену клисуру Црне Реке (на Ибру), где молитвено самоваше и тиховаше у једној тамошњој тесној пештери. Ту своју тамну пећину преподобник Божји убрзо претвори у светли храм Божји, јер у души својој изгради свети и нерукотворени храм Божји у Духу; а затим и саму ту пећину претвори у храм светих Арханђела Божјих.

^{156*} 2. децембра се празнује главни празник преподобног, а 26. априла – Обретење (проналажење) његових светих моштију (према „Православном светачнику – месецослову“, том. 1, Еп. Хризостома (Столића) Хиландараца, стр. 182 и 412, издање „Каленић“ Крагујевац – Београд 1988. год.).

^{157*} Може се читати као Синаксарско житије на своме месту, после 6. Песме канона.

^{158*} Узето из „Житија светих за месец децембар“ преп. Јустина (Поповића), стр. 31-36.

^{159*} По неким то је Диоклитија у Зети (према Приморју), а по другима то је Диоклитија Хвостанска (у данашњој Метохији).

Када се затим слава подвига светитељевих пронесе по околним крајевима и међу свим верујућим људима, који због тога у великом броју почеше долазити преподобноме, Јоаникије тада напусти своје место подвига и одбеже у непроходне крајеве Дреничке, где се сакри у густу шуму звану Девич, по чему касније и би назван Девички. Тамо се склони у долину једног шумског потока, и пребиваше у шупљем стаблу једне букве. И овдашњи његови велики и богоугодни подвизи познати су јединоме Богу свевидећем, али се из дара чудотворства светитељевог види колико су они били велики и угодни Богу. О њима се делимично говори у старим Житијама и Службама написаним светом Јоаникију (о чему се може нешто више видети под 26. априлом, када се по други пут слави спомен овога преподобног). Кроз те своје многе и напорне подвиге, кроз разноврсна искушења причињавана му од демона, светитељ Јоаникије изашао је као искусан и славан победник, што се види и из тога што му је Бог дао чудотворну моћ и власт над нечистим дусима и њиховим пагубним дејствима.

На овом новом месту својих нових подвига свети Јоаникије је ускоро подигао цркву Ваведења Пресвете Богородице, и тако постао први ктитор новог манастира Девича,^{*160} који и до данас постоји. Нешто касније, други ктитор манастира Девича постаје и тадашњи српски владар, деспот Ђурађ Бранковић (1427-1456. г.), у знак захвалности светом Јоаникију за чудесно исцељење његовим молитвама деспотове болесне кћери Маре. Касније је манастир Девич стекао не мало монашко братство, па су манастирска братија још дограђивала манастир и манастирску цркву. По престављењу пак преподобног Јоаникија, а то је било 2. децембра 1430. године, подигнута је мала црквица на његовом гробу, која и до данас стоји неповређена, док су остала манастирска здања много пута била рушена и поново обнављана, благодатном помоћу светог Јоаникија и трудом благочестивих житеља манастира Девича и околних верника.^{*161}

Одмах по блаженом престављењу и чесном погребљењу светог Јоаникија, почела се пројављивати његова богодана чудотворна и целебна моћ. Због тога је побожни народ оближњих и даљних крајева почео притицати његовим светим моштима и просити од светог благодатна исцељења за душе и тела своја. А дивни чудотворац Девички богодарежљиво исцељиваше све болести и немоћи оних који му са вером и љубављу прибегаваху. Али, исто тако, светитељ понекад и кажњаваше, и то оне који Бога не поштоваше и свети манастир светитељев нападаше. Ево једног таквог примера, који је

^{160*} Делови те првобитне цркве сачувани су и до данас, а о томе говори и натпис на једној старој фрески Светог Јоаникија која је сачувана на зиду те старе цркве.

^{161*} Најновије обновљење манастира Девича извршено је после његовог рушења за време II светског рата, и то почев од 1947. године до недавно, од стране садашњих девичких монахиња на челу са игуманијом Параскевом (Прво издање овог тома *Житија светих* изашло је 1977. године.)

забележио свети владика Охридски и Жички Николај, у свом „Охридском Прологу“.

За време Првог светског рата и аустријске окупације дође у манастир Девич један официр, Мађар, с одредом војске. Он доведе игумана, Дамаскина, у гробницу пред ђивот светог Јоаникија, и упита га шта има под каменом плочом? „Светиња“, одговори му игуман. „Каква светиња“, насмеја се официр, „ту су некакве ствари скривене“. И нареди одмах војницима, да пијуцима лупају и одваљују плочу. Но док се то вршило, официра спопадне мука по средини тела. Он легне у постељу, и пред вече тога истог дана умре. Уплашени војници напусте и започети посао и манастир, па побегну. Тако се свети Јоаникије показа страшан непријатељима светиње Божје и неодољив поборник православних.

Слично чудесно дело учини светитељ и за време Другог светског рата, када у његов манастир навалише муслимански насилници и тлачитељи православних, такозвани балисти. Они нападоше на манастир Девич и разорише скоро сва његова здања. Но када хтедоше да разруше и цркву над гробом светог Јоаникија, бише спречени на тај начин што се некима од њих укочише руке и прсти залепише за дршке од будака и пијука, тако да остадоше на месту непокретни и скоро окамењених руку и прстију. Тек после многих молби и молитава светитељу, он им се смилова и ослободи узетости ове безбожнике. Тако се и овде показа сила вере хришћанске православне и светитељска моћ и чудотворност светог оца Јоаникија.

Дивна су и многобројна чудеса светог Јоаникија, учињена од времена његовог пресељења са земље на небо па све до наших дана. Нека од најновијих чуда његових описана су под 26. априлом, а овде ћемо споменути још нека која тамо нису изнета.

У неко време турског ропства беше запустео манастир Девич, те се у њему не појаше песма Богу. Тада неки православни хришћанин по имену Милош, из Херцеговине, спремаше се да иде у Јерусалим на поклоњење тамошњим светињама. И баш кад је мислио кренути на пут, јави му се свети Јоаникије у сну и рече му, да не иде у Јерусалим. Боље ти је, објасни му светитељ, да идеш у Девич и тамо моју цркву почистиш и уредиш него да идеш у Јерусалим. Милош послуша и дође у запуштени Девич, почисти га, уреди, и учини те поново пропоја. Ту се онда Милош замонаши и остане до краја свога живота, служећи Богу и светитељу Божјем Јоаникију.

Чудотворност светог Јоаникија привукла је у његову обитељ манастир Девич још једну душу, која се потом предала богоутађању. Реч је о преподобној подвижници Ефимији монахињи, у народу познатијој под именом блажена Стојна.^{*162} Стојна је живела у прошлом веку. Рођена је у

^{162*} Њен живот описао је Еп. Николај Охридски и Жички у књизи „Блажена Стојна“, Београд 1924.

селу Лопижима код Сјенице, у кући Зарића, сада сасвим расељеној због зулума турског и агарјанског у Србији. Стојна је од детињства била чобаница оваца. Као чобаница она је једном ударила једну немирну овцу, но ударила је тако да је тај удар нанео више бола савести и срцу Стојнином неголи телу овчијем. Тај удар није био смртоносан за овцу, али је Стојна због тога много плакала. Увече је Стојна дотерала овце дому оца свога, али их ујутру није више истерала на пашу, јер се те ноћи разболела. У болести својој Стојна умоли браћу, да је одведу светом Јоаникију у Девич. И браћа је заиста и одведу светитељу. Када је стигла до храма овог Божјег чудотворца, Стојна положи лице своје на његов ћивот, и није се могла лако раставити од ћивота и од многих суза. Кроз неколико дана, њој се у Девичу потпуно поврати здравље, и она од тада остане у манастиру, где се затим и замонаши и остане под именом монахиња Ефимија.

Многобројна су и непрекидна све до данас чудеса светог Јоаникија, чињена Богом преко њега многим и многим људима, и то не само православним Србима, него чак и иновјерним Шиптарима и муслиманима. Тако је светитељ учинио и следеће дивно чудо. У потоку испод манастира Девича налази се света водица, агиазма. На ту воду одводе болеснике и умивају их ради исцељења, јер се ту у близини подвизавао свети Јоаникије и подвизима својим осветио и природу воде. Крај те воде стајао је један бакрени тас, где су захвални људи метали новац. Неки Арнаутин украде тај тас и однесе га својој кући. Но он због тога полуде, и би од сродника донесен под ћивот светитељев. И слуга Бога Човекољупца Јоаникије милостиво исцели овог Арнаутина и поврати му изгубљени разум и памет.

Најзад, да споменемо и ово чудо светог Јоаникија. За време последње обнове манастира Девича (после Другог светског рата), неки родитељи доведоше у манастир своју сумасишавшу девојчицу, молећи од светог Јоаникија исцељење за њу. И заиста, после молитава у манастиру, по благодати светог, девојчица би сасвим исцељена. Она је потом одрасла и удала се, и са својим здравим дечачићем, кога је у браку добила, редовно отада долази у манастир Девич на поклоњење и благодарење светитељу Божјем Јоаникију чудотворцу.

Тако је диван Бог у светима Својима, и у овом светом Јоаникију, новом чудотворцу. Његовим светим молитвама нека Господ свемилостиви и нас помилује и спасе. **Амин.**

МЕСЕЦА АПРИЛА, У 26. ДАН.

**СПОМЕН ПРЕПОДОБНОГ И БОГОНОСНОГ ОЦА НАШЕГ ЈОАНИКИЈА
ДЕВИЧКОГ, ЧУДОТВОРЦА.*¹⁶³*¹⁶⁴*¹⁶⁵**

Преподобни и богоносни, отац наш Јоаникије беше родом из старе Дукље (или Зете), из Приморја. Живео је и подвизавао се у време деспота српског Ђурђа Бранковића (1427-1456 г.). Његови родитељи нису познати, али се зна да су били Срби и да су били православне вере. Преподобни је из детињства волео усамљеност и побожну повученост. Стога остави дом родитеља својих, крете у источне крајеве Српске земље и дође на реку Ибар. На месту пустом и дивљачном, званом Црна Река, он се заустави и у једној тесној пештери провођаше строги пустињачки живот. У тој се пећини по предању раније подвизавао и Петар Коришки, српски подвижник из 14. века (слави се 5. јуна). Долазак његов у Црну Реку привукао је себи многе монахе, који су се од њега учили светом подвижничком животу. А и многи је народ почео долазити к њему ради поуке и молитава његових. Када се око њега сакупи довољно братства, он на том месту подиже цркву. Но када се слава његова поче гласити међу људима, он одбеже у Дреницу (западно од Косовске Митровице), и сакри се у пуну шуму Девичку. Године је провео свети Јоаникије ту у самоћи, у ћутању и у молитви. Имао је велике духовне борбе са демонима, али својим молитвама, потоцима суза и благодаћу Божјом победио је сва њихова искушења. Зато је од Бога добио власт над њима и молитвама их својим изгонио. Чувши за његове подвиге и велику светост, деспот српски Ђурђе Бранковић доведе к њему своју болесну полуделу ћерку, и светитељ је молитвама својим исцели. Из захвалности и благодарности за то деспот Ђурађ подиже на том месту цркву Ваведења Пресвете Богородице, а затим и читав манастир, познат и до данас под именом Девич.

Преподобни Јоаникије доживе у својим богоугодним подвизима до дубоке старости. Упокоји се у манастиру Девичу 2. децембра 1430. године.*¹⁶⁶ Његове свете мошти сахрањене су у гробници у његовом манастиру, три лакта у дубини земље. Одмах по његовом уснућу, његове свете мошти почеше пројављивати знаке и дејства чудотворна. Народ тога краја, и српски и арбанашки, стаде прибегавати његовом гробу и просити исцељења од разноврсних болести. А светитељ исцељиваше све болести и немоћи оних који му са вером прибегавашу. Особито исцељиваше, и до данас исцељује, умоболне и бесомучне болеснике. За многобројна исцељења, људи из захвалности дариваху гроб и обитељ

¹⁶³* Узето из „Житија светих за месец април“ преп. Јустина (Поповића), стр. 406-409.

¹⁶⁴* Може се читати као Синаксарско житије на своме месту, после 6. Песме канона.

¹⁶⁵* Житије и служба св. Јоаникија написани су доста рано, а штампани у Римничком (1761 г.) и Московском (1765 г.) Србљаку, а затим и у Београдском од митрополита Михаила.

¹⁶⁶* Зато се његов спомен врши и 2. децембра.

преподобнога разним прилозима и даровима.*¹⁶⁷ А насупрот њима, непријатељи Божји, који ратоваху против православних, хтедоше да умање поштовање светог Јоаникија чудотворца, и покушаше (у I и II Светском рату) да разруше гробницу преподобнога. Свети чудотворац то не дозволи, а невернике стиже страшна казна Божја.

У манастиру преподобног Јоаникија подвизавала се скоро до у наше дане једна чувена и богоугодна испосница, монахиња Ефимија, боље позната у косовском крају под именом: Блажена Стојна.*¹⁶⁸

* * *

Од најновијих чуда преподобног оца нашег Јоаникија навешћемо само нека (која овде износимо по тачно провереним податцима који се чувају у самом манастиру Девичу). Године 1947. месеца маја, исцели се на гробу светог Јоаникија од једне тешке болести Крста Дончић из села Бинче са Метохије. Две године касније исцели се и његов сусед Радован Крстић из истог села. – Јула месеца 1957. године преподобни исцели Наду Бебић из Приштине од болести парализе. – 10. и 18. октобра 1964. године исцелише се Божана Нектаревић из Крагујевца и Добривој Стевић из Чубре код Неготина. – Десимир Милановић из села Мирнице код Прокупља беше тешко болестан од неизлечиве болести падавице. Али он прибеже молитвама и светом гробу светог Јоаникија и би потпуно исцељен 18. маја 1959. године. Исто тако од падавице би исцељена светим Јоаникијем и Славица Грбић из Приштине на други дан Успенија Пресвете Богородице, 29. августа 1964. године. – Христов чудотворац Јоаникије исцели и многе Шиптаре и муслимане. Тако он исцели Рамика Аљимета из села Мужевине код Истока (15. септембра 1955. г.) и Илинаји Куфа из села Драгољевца (30. маја 1956. г.), а такође и Рамадана Назитраја из села Коша код КLINE у априлу прошле 1972. године. – Петковић Милорад из села Вича код Урошевца исцели се на гробу светог Јоаникија од тешке главобоље 1963. године, месеца марта.

Преподобни Јоаникије и до данас непрекидно исцељује од различитих болести све оне који му са вером прилазе и моле се на његовом гробу. Тако се у најскорије време (јуна месеца ове 1973. године) на његовом гробу исцели Мира Ковић из Ст. Трстеника.

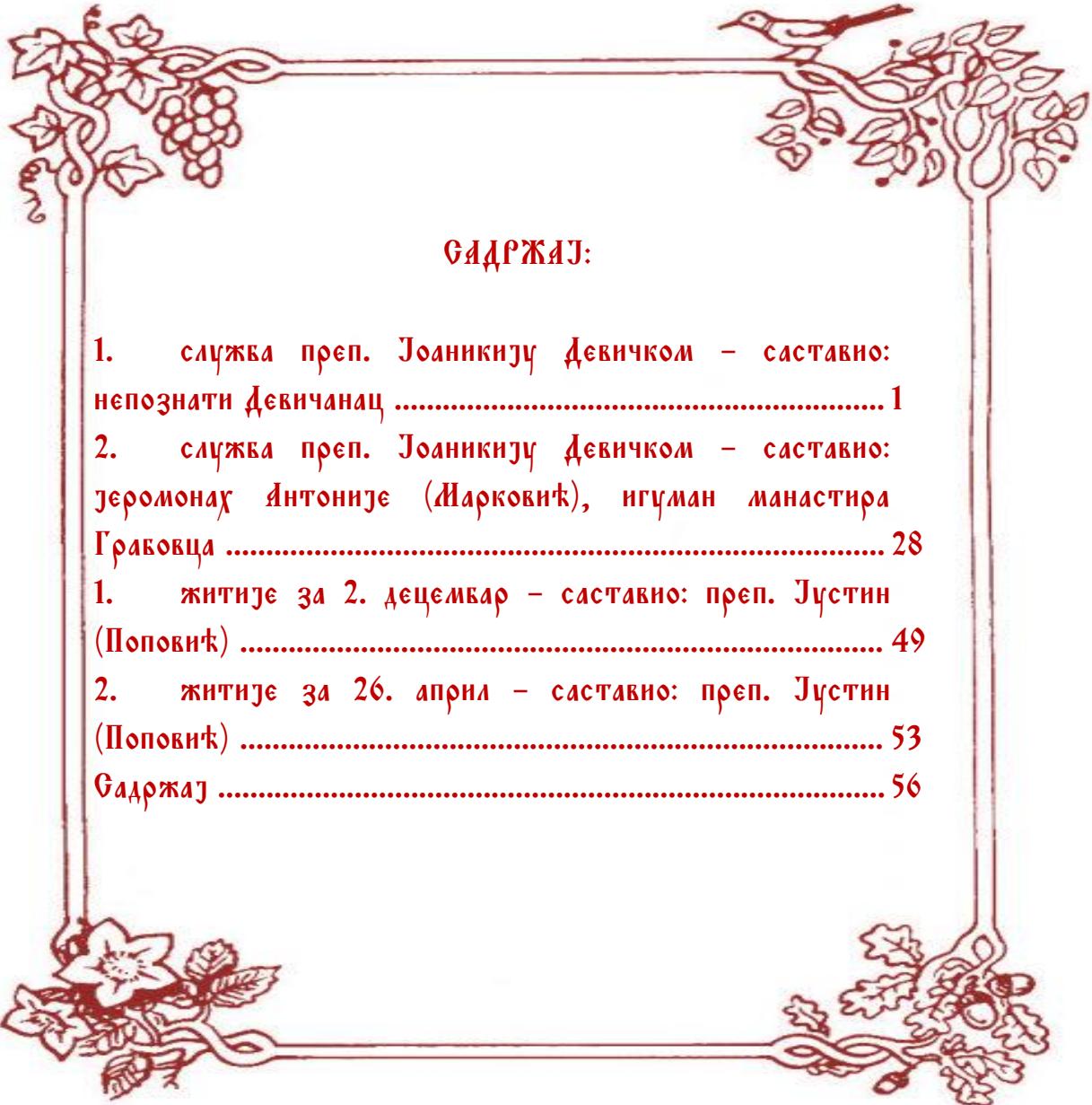
Молитвама светог оца нашег Јоаникија Девичког чудотворца нека Господ и нас исцели од сваке страсти и греха, и удостоји нас Царства Небеског. **А**мин.

^{167*} Тако је, на пример, према једном запису, 1765. године, неки човек завештао из захвалности светом чудотворцу Јоаникију своје воденице на реци Исток.

^{168*} Блажена Стојна се упокојила 1895. г. и сахрањена је покрај Петрове цркве код Новог Пазара.

САДРЖАЈ:	
1. служба преп. Јоаникију Девичком – саставно: непознати Девичанац	1
2. служба преп. Јоаникију Девичком – саставно: јеромонах Антоније (Марковић), игуман манастира Грабовца	28
1. житије за 2. децембар – саставно: преп. Јустин (Поповић)	49
2. житије за 26. април – саставно: преп. Јустин (Поповић)	53
Садржај	56

